

CENTAUR

NIEUWSBULLETIN VAN DE DELFLANDRUITERS

September 2010

COLOFON

Centaur is het verenigingsblad van Paardensport Vereniging Delfland Ruiters in Wateringen.

De Jubileum Centaur verschijnt eenmalig ter ere van het 60-jarig bestaan van de vereniging.

Redactie Jubileum Centaur

Debby van Veen

Paulien van de Graaff

Verenigingssecretariaat en redactieadres

Debby van Veen

Jan le Griepstraat 8

2552 CV Den Haag

06-25598159

centaur@delflandruiters.nl

secretariaat@delflandruiters.nl

Bestuur PSV Delflandruiters

Voorzitter: Christine de Munck

voorzitter@delflandruiters.nl

Secretaris: Debby van Veen

secretariaat@delflandruiters.nl

Vice-voorzitter: Paulien van de Graaff

paulien@delflandruiters.nl

Penningmeester: Wil van der Meer

penningmeester@delflandruiters.nl

Algemeen bestuurslid: Monica Kramer

monica@delflandruiters.nl

Kijk voor meer informatie op:

www.delflandruiters.nl

Advertentietarieven op aanvraag bij de redactie

VOORWOORD

Beste leden,

Hier is de nieuwe Centaur! En wel een hele bijzondere deze keer, want de Delflandruiters bestaan 60 jaar!

Het 60-jarig jubileum van de Delflandruiters moet natuurlijk vergezeld gaan van een bijzondere uitgave van de Centaur.

In deze Centaur vind je daarom héél veel foto's uit de oude doos, mooie anekdotes, krantenknipsels en sterke verhalen.

Wij hebben erg veel plezier gehad bij het samenstellen van deze Centaur en het doorspitten van 60 jaar Delflandruitergeschiedenis, en wensen iedereen net zoveel plezier toe met het lezen en bekijken van al dit archiefmateriaal.

De redactie van de jubileum Centaur

Debby van Veen &
Paulien van de Graaff

Op de voorplaat:

Het Delflandruiter Z-viertal (circa 1960-1970):

Met commandant de heer A. Wilbers, v.l.n.r. Gerard Duyvestein, Riet den Haan, Henny Duyvesteijn en Tini van Antwerpen

Van het bestuur

Inmiddels al weer ruim 60 jaar oud, PSV Delflandruiters. Op het moment dat deze Centaur uitkomt zijn we met een groot aantal leden het 60 jarig bestaan aan het vieren. Het bestuur heeft veelvuldig gesproken over wat met dit jubileum te doen. Vele mogelijkheden zijn de revue gepasseerd. Zeer veel dingen hebben we in het verleden als vereniging ook al eerder gedaan en we wilden eigenlijk iets nieuws.

Uiteindelijk is het idee ontstaan om iets te ondernemen met alle leden en een kleine groep intro's. Dat was erg moeilijk kunnen we nu wel zeggen. Of het was een veel te duur idee, of te ver, of niet door iedereen te doen, we hebben immers jonge leden, maar ook wat ouderen en sommige van ons zijn in blijde verwachting!. Het is dus een solextour door het Westland geworden. We hopen uiteraard dat deze dag zo leuk zal zijn geweest als dat wij vooraf hebben bedacht. Wat een lol hebben we gehad bij alleen al de gedachte aan al die Delflandruiters op een andersoortig zwart PK monster als een paard. Eens zien hoe we daar allemaal mee omgaan.

Naast de jubileumdag hebben we bedacht dat er ook een blijvende herinnering aan het 60 jarig bestaan moest komen. Vandaar deze jubileumcentaur. Vele uren werk is erin gaan zitten, met heel veel

plezier! Een gezellige avond tot in de kleine uurtjes met Henk en Fiet van Leeuwen en Riet den Haan en Gerard Duijvestijn. Naast deze Centaur is er ook de jubileumclinic van Adelinde Cornelissen die op 5 september aanstaande wederom naar Naaldwijk zal komen. Als club hebben we deze clinic middels sponsoring zeer aantrekkelijk geprijsd voor onze leden. Mocht je niet deelnemen, kom dan in ieder geval gezellig kijken.

De Ruitershuiscompetitie aan het begin van dit jaar heeft dit jaar ook in het teken van het 60 jarig jubileum gestaan. Mede dankzij onze sponsoren konden we de prijswinnaars met zeer volle handen huiswaarts sturen. En dan om het jaar af te sluiten nog een veterinaire cursus om ons kennisniveau wat te verhogen.

Kortom voor ieder wat wils gedurende dit jubileumjaar!
Maar daarmee zijn we er nog niet!

Nog een blijvende herinnering, in de vorm van een (naar ons idee) heel mooi cadeau voor alle leden, nl. een paspoortmap speciaal voor ons gemaakt. Hierin kunnen meerdere paspoorten, afstammingsbewijzen, maar ook startkaart(en) en coupons en indien gewenst zelfs de protocollen.

Wij wensen eenieder veel plezier met dit cadeau en hopen dat we aan het eind van dit jaar met een voldaan gevoel kunnen terugkijken op een zeer geslaagd 60-jarig jubileumjaar van PSV Delflandruiters.....op naar de 70.....wie er nu al ideeën heeft over hoe dat te zijner tijd te vieren, mag nu gerust al komen!

Het bestuur van PSV Delflandruiters,
Christine, Paulien, Monica, Wil en Debby

↑Op de foto: vlnr.

Wil van der Meer (penningmeester), Paulien van de Graaff (vice-voorzitter), Debby van Veen (secretaris), Christine de Munck (voorzitter), Monica Kramer (algemeen bestuurslid)

Verhalen over vroeger

Op een mooie zomeravond in juli togen Debby en ik (Paulien van de Graaff) naar het huis van Henk en Fiet van Leeuwen, waar ook Gerard Duyvesteijn en Riet de Haan waren, om eens uitgebreid de fotoboeken van vroeger door te spitten en de verhalen over het 60-jarig bestaan van de vereniging te horen.

Zo vaak krijg je natuurlijk niet de kans om uitgebreid te vragen hoe het vroeger ging in de paardensport, want dat het anders was dat is beslist een understatement. Allereerst had je vroeger in eerste instantie een paard voor het werk op de boerderij en het was mooi meegenomen dat je in het weekend dan ook nog andere dingen met het paard kon doen, zoals wedstrijden rijden of mooie buitenritten. Maar één ding is al die jaren wel hetzelfde gebleven..... de liefde voor het paard en de paardensport

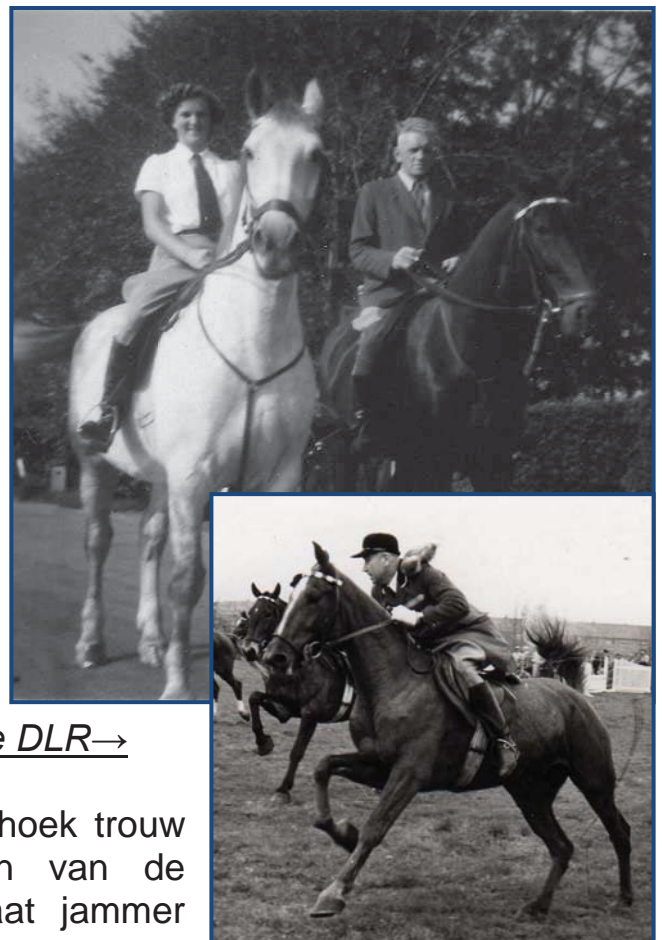
In dit stuk krijg je aan de hand van de verhalen verteld op deze avond en verschillende foto's uit de oude doos een mooi beeld van het verenigingsleven en de paardensport in de beginjaren van de Delflandruiters.

Oprichting Delflandruiters

Enkele jaren na de tweede wereldoorlog wilden een groep bevriende boeren een rijvereniging oprichten om met hun werkpaarden te lessen en wedstrijden te rijden. Op 2 juni 1950 is door deze groep vrienden in Café de Rusthoek in Wateringen de Landelijke Rijvereniging Delfland Ruiters opgericht. Oprichters van de vereniging waren in ieder geval: Arend Verhagen (voorzitter), Niek Duijvestein, Willem Duijvestein, Arie van Woerden, Pleun van Woerden en Koos Hofstede.

→ Riet de Haan met Arie van Woerden
(een van de oprichters van de DLR (1951)
Arend Verhagen de eerste voorzitter van de DLR→

In de jaren hierna werd het café de Rusthoek trouw gebruikt voor de bestuursvergaderingen van de Delflandruiters. Café de Rusthoek bestaat jammer

genoeg al jaren niet meer, maar op dezelfde plek in Wateringen zit nu een wokrestaurant.

In de beginjaren van de vereniging bestond de Delflandruiters uit circa 12 tot 15 rijdende leden. Langzaam groeide het ledental naar 20 leden. Eind jaren tachtig waren er nog maar ongeveer vijf rijdende leden overgebleven, maar gelukkig is in de jaren negentig het ledental weer gegroeid tot circa 40-45 leden. De eerste jaren bedroeg de jaarlijkse contributie 450 gulden per jaar. Dit lijkt misschien veel, maar hiervoor had je twee keer in de week les (en niet een schamel uurtje, maar je had dan echt de hele avond les) er reden meestal 12 tot 15 ruiters mee in deze lessen. Van je contributie werd ook het inschrijfgeld voor de concoursen betaald en het transport hiernaar toe (niemand had toen een eigen trailer maar de vereniging huurde dan een vrachtwagen en dan ging je met zijn allen de hele dag op pad). Als je op een concours prijzengeld won, ging dit terug in de kas van de vereniging.

↑ Buitenrit met Delflandruiterleden naar Meyendel (1950) ↑

Het eerste terrein waar de Delflandruiters lesten was het terrein van Geert Olsthoorn, aan de Noordweg in Wateringen (de plek waar nu het Velo-sportpark is). Na jaren van lessen in weer en wind waren de leden van de Delflandruiters het erover eens dat er een binnenmanege moest komen.

← De eerste foto van DLR-leden (1950) Vlnr: Riet de Haan, Nel Hofstede, Hennie Duyvesteijn ↑

Er waren destijds al vier andere verenigingen in Nederland met een binnenbak en de Delflandruiters waren zeer vooruitstrevend dus ook bij ons moest er een binnenbak komen.

In 1963 hebben de Delflandruiters daarom het initiatief genomen de Delflandruiter-manege-vereniging op te richten. Als lid (maar ook als niet-lid) kon je destijds aandelen van de binnenmanege kopen, deze aandelen waren 1000 gulden per stuk. Toen er genoeg aandelen waren verkocht kon de binnenbak gebouwd worden.

De binnenbak die is gebouwd kennen jullie vast...., het is namelijk de huidige binnenbak van Hippisch Centrum Westland. Jan de Haan huurde deze binnenbak van de Delflandruiter-manege-vereniging. De opbrengst van de huur vormde het dividend van de aandelen, dit werd jaarlijks aan de aandeelhouders uitgekeerd. De Delflandruiters huurden op hun beurt weer de bak van Jan de Haan voor de verenigingslessen.

Rond 1980 is de binnenbak verkocht aan Leo de Gier.

Verenigingsactiviteiten en spekken van de clubkas

In de beginjaren werden er zogenaamde ruitervonden georganiseerd. Dit was een soort toneelstuk. Alle leden waren op deze avonden aanwezig.

↑ *Ruitervond Delflandruiters (1952)* ↑

Verder werden er jaarlijks door de Delflandruiters Sinterklaasoptochten gereden. Van de leden werd verwacht dat ze hieraan meededen, maar vanzelfsprekend was het geen probleem als je een keer echt niet kon. Ook de bestuursleden reden altijd mee in deze optochten. Het geld dat de Delflandruiters verdienden met de optocht ging in de kas van de vereniging. Een andere manier waarmee geld werd verdiend voor de vereniging was het organiseren van een loterij. Om veel lootjes te verkopen gingen de vrouwelijke leden van de Delflandruiters na afloop van de veemarkt, loten verkopen aan de daar aanwezige (regelmatig al iets beschonken) boeren. Met deze loterijen kon meestal een veulen gewonnen worden, later is zelfs een paar keer een rijpaard verloot.

Toen Riet de Haan nog niet zo lang daarvoor was bevallen, kwam de huisarts bij haar langs voor een routinebezoek. Riet was zo slim haar charmes in de strijd te gooien en te vragen of de huisarts niet ook toevallig een lot wilde kopen? De huisarts was de beroerdste niet en kocht een lot. Maar wat bleek op de dag van de trekking, de huisarts won het veulen! Maar ja wat moest hij met een veulen, hij had niets met paarden.... Maar gelukkig was er al snel een oplossing gevonden, Riet en Gerrit de Haan kochten voor een schappelijke prijs het veulen van de huisarts. Riet heeft met het veulen later nog M-dressuur gereden, waarna het op vijfjarige leeftijd verkocht is.

↑Riet de Haan en Gerard op Gemma bij een voltigedemonstratie met als voltigeur de heer Mulder (de instructeur van de DLR) (+/- 1955) ↑

Wedstrijden

Het zal niet verbazen maar ook de wedstrijden waren vroeger heel anders. Er was een onderscheid te maken tussen het zogenaamde Concours Hippique en kringwedstrijden. Kringwedstrijden werden 8 tot 12 keer per jaar georganiseerd en waren in de buurt.

Een Concours Hippique was meestal veel verder weg (oa in Mastbos (Breda), Abcoude, Dordrecht, Hoofddorp, Opmeer, Wieringermeer, Schoorl, Houten, Alblasterdam, Bergen op Zoom (*Concours 'kiek in de pot'*), Zevenhuizen, Klundert en Willemstad). Je ging dan met alle leden van de vereniging op de veewagen. Deze veewagen werd gehuurd door de Delflandruiters. De veewagen ging dan één voor één langs iedereen die meeding om de paarden op te halen. Aan het eind van de wedstrijddag (dus 's avonds laat) werd iedereen weer thuis afgezet.

Op zo'n wedstrijddag op het Concours Hippique, begon je meestal met één individuele dressuurproef. (je kon alleen maar L, M en Z starten, B kon alleen maar op kringwedstrijden gereden worden). Vervolgens kon je met diverse andere wedstrijden meedoen. Welke dit waren was afhankelijk van waar je je voor had ingeschreven, maar de meeste ruiters reden niet alleen een dressuurproef, maar deden ook met allerlei andere disciplines mee.

↑ Equipespringen met Koos vd Eijk, Riet de Haan en Arie van de Lind (1957) ↑

Dus meestal werd er ook nog wel een rondje gesprongen, of deed je mee aan het equipespringen, het klavertje drie en het viertal of achttal. Tussen de

activiteiten door zette je je paard aan de vrachtwagen vast en gaf het wat hooi en water.

Wedstrijden werden altijd afgesloten met een parade ofwel de prijsuitreiking te paard. Alle paarden die op de wedstrijddag hadden meegedaan werden verwacht in de parade. De gehele parade werd in draf gereden.

Elke vereniging reed mee met het eigen verenigingsvaandel, het vaandel werd gedragen door de voorste ruiter, met daarachter alle leden die op die dag hadden deelgenomen.

Concours - Hippique

Klaaswaal 28-6-'52

↑ Het eerste DLR L-viertel op Concours Hippique: vlnr Pleun van Woerden, Cokky Duyvesetijn, Cor Kraan, Riet de Haan (1952) ↑

↑ Parade met Roel Mulders de instructeur voorop (eind jaren '50) ↑

DE PARADE

De parade is een gezamenlijke presentatie van alle deelnemende verenigingen. Het geheel wordt gelid door de paradedcommandant dhr. G.W. Duijvesteijn, die aan het hoofd van de colonne rijdt.

Als de parade is opgesteld wordt het volkslied gespeeld, daarna wordt de parade gereed gemaakt voor inspectie.

De inspectie vindt plaats door de Burgemeester van Monster, de federatievertegenwoordigster en de voorzitter van de organiserende vereniging.

Hierna vindt de prijsuitreiking plaats.

Tijdens de parade worden de verenigingen door een deskundige jury beoordeeld op gedrag, uniformiteit, netheid en wijze van rijden.

De vereniging die het best wordt beoordeeld krijgt een beker die door Diesel Service West beschikbaar is gesteld.

↑Beschrijving van de parade tijdens het jubileum concours in 1985 ↑

↑Delflandruiters, best paraderende vereniging, Delft (1986) ↑

Naast het hierboven genoemde Concours Hippique waren er ook kringwedstrijden. Deze wedstrijden waren binnen de kring/ omgeving. De kring bestond destijds uit het blauw gele vendel in Pijnacker, De Olde Barneveldruiters in Berkel en Rodenrijs, De Prinsenstadruiters in Delft en de Delflandruiters in Wateringen. Elke vereniging binnen de kring organiseerde één keer per jaar een kringwedstrijd.

Wanneer zo'n kringwedstrijd bij één van de andere verenigingen plaatsvond, was het vanwege de afstand natuurlijk niet nodig een vrachtwagen te huren, maar zette je twee paarden voor een kar en bond je twee paarden aan het halster

achter de kar. Op de kar kon dan meteen mooi wat voer voor de paarden mee (ze waren tenslotte toch een hele dag van huis). Zo ging men dan gerust met de kar en 4 paarden van Wateringen naar Pijnacker, reden een wedstrijd en ging weer met de kar terug.

De Delflandruiters organiseerden naast de jaarlijkse kringwedstrijd heel af en toe een groot concours (bv het jubileumconcours bij het 35 jarig bestaan van de vereniging, waar wel 15 ringen lagen) maar er werd ook zo nu en dan een cross georganiseerd. Bijgaande foto's zijn van een cross in Ockenburgh in 1958.

Niet alleen de wedstrijden waren anders ook de proeven waren (een beetje) anders. Zo bestond een Z2 proef bestond uit onder meer een keertwending, uitgestrekte draf, via de draf naar de andere galop, appuyeren, schouderbinnenwaarts, renvers en travers. Er werd destijds in de Z nog geen vliegende of eenvoudige galopswissels gevraagd.

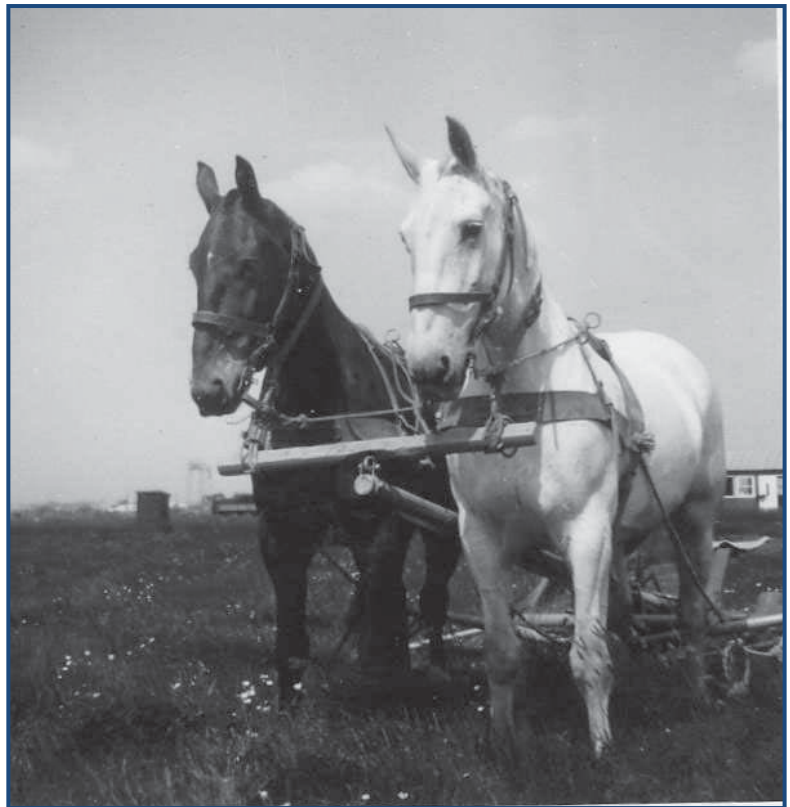
Gerard Duyvesteijn heeft met meerder paarden Z2 gereden. De overstap naar de ZZ heeft hij nooit gemaakt omdat je dan geen lid van een bij de KNF aangesloten vereniging kon blijven. (Destijds had je nog onder meer de KNF, NKB, NPC en NBVR en bestond de KNHS nog niet)

Voordeel van het niet verder promoveren was wel dat Gerard vele malen in de Z2 aan de Levade heeft kunnen deelnemen. Met zijn paard Wina heeft Gerard in 1960, 1962 en 1968 de klasse Z2 op de Levade gewonnen. De eerste keer dat Gerard en Wina de Levade wonnen was Wina pas 6 jaar oud.

Elke provincie hield als selectie voor de Levade een provinciaal kampioenschap. Als je het provinciaal kampioenschap won, werd je afgevaardigd naar de Levade. Aan de Levade deden dan combinaties uit tien Nederlandse provincies mee, want de provincies Brabant en Limburg waren van oudsher katholiek en aangesloten bij de NKB (Nederlandse Katholieke Bond) (en mochten daarom niet op zondag wedstrijden rijden).

Het soort paarden

De paarden van de leden van de Delflandruiters waren eigenlijk allemaal Gelderse paarden. Gelderse paarden waren namelijk lekker robuust en goed geschikt voor het lichte werk op de boerderij, zij werden bv ingezet om het gras te maaien of de hooikar te trekken. Op de boerderij werden voor het ploegen zwaardere paarden zoals Belgen gebruikt, maar voor de veehouders uit onze regio volstond meestal een lichter type werkpaard. Voordeel van deze lichtere paarden was dat je er natuurlijk ook hartstikke fijn op kon rijden.

→ Hassan en Gemma de paarden van Riet de Haan aan het werk op de boerderij voor de maaimachine↑

De prijzen van paarden waren in de jaren vijftig nog wat anders dan de huidige prijzen (maar de inkomsten lagen natuurlijk destijds ook een stuk lager). Gerard heeft zijn paard Wina destijds voor 1200 gulden gekocht (ze was toen nog niet zadelmak), Wina is uiteindelijk 24 jaar oud geworden. Ook Gerard's andere paarden hadden rond de 1200 gulden gekost en waren afkomstig van een handelaar uit Harderwijk. Je hoorde dan via via dat de handelaar een leuk beest had staan en je ging dan gewoon kijken. Daar reed je dan een keertje proef en vervolgens besloot je of het paard wat voor je was. Meestal kreeg je een paard wel een week of wat op proef om te kijken of het echt klikte. Van veterinaire aankoopkeuringen werd eigenlijk nooit gebruik gemaakt.

Gerard Duyvesteijn was behalve goed in de dressuuring ook goed in het verkopen van paarden. Toen hij zijn paard Rakker een keer uitbracht op een concours kwam er een vrouwtje uit Aerdenhout of Bloemendaal naar hem toe dat het paard wel wilde kopen. Weliswaar had Gerard dit paard pas 1,5 jaar en reed hij er al M mee, maar alles is te koop, dus..... En ze bood inderdaad goed geld dus nog op diezelfde dag is het paard van eigenaar veranderd.

Trouwdag Koningin Beatrix

Gerard Duyvesteijn heeft op de trouwdag van koningin Beatrix op 10 maart 1966 meegereden in de optocht achter de Koninklijke koets.

Gerard was samen met de heer Jongenburger (destijds de voorzitter van de Delflandruiters) en een ruiter uit Alblasterdam gevraagd om mee te rijden namens de provincie Zuid Holland. Namens elke provincie werden drie ruiters uitgenodigd om mee te rijden in de huwelijksoptocht van de koningin.

Namens Zuid Holland deden er drie schimmels mee.

Omdat er natuurlijk niets mis mocht gaan op de dag zelf, werd er van te voren goed geoefend. Alle ruiters en paarden waren al 14 dagen van te voren in Amsterdam om te oefenen met rotjes, rookbommen etc. De optocht met alle paarden reed een stuk achter de koets van Beatrix, de deelnemers aan de optocht hebben dan ook helemaal niks van de onrust in de stad gemerkt.

↑Trouwdag Beatrix 10 maart 1966 ↑

!!! Oproep !!!

Waar is het DLR-vaandel?

Tijdens het gesprek met onze leden van het eerste uur, kwam meerdere keren ter sprake dat het wel heel zonde is dat het vaandel van de Delflandruiters kwijt is.

Heeft iemand een idee waar het vaandel zou kunnen zijn, dan kan je contact met de vereniging opnemen via secretariaat@delflandruiters.nl

Jubilea van de Delflandruiters door de jaren heen

Zestig jaar, daar zijn toch ook al aardig wat jubilea aan vooraf gegaan. Met het doorspitten van de diverse fotoboeken en archiefmaterialen zijn we heel wat zaken tegengekomen die we jullie niet willen onthouden.

1970

Het eerste jubileum wat groots gevierd werd was het 20-jarig jubileum. Dit jubileum werd gevierd in de vorm van een groots concours. In die tijd, we praten over 1970, was er nog ruimte genoeg in Wateringen en omgeving. Er werd een briefje naar de plaatselijke wethouder gezonden en achteraf bekeken was het zo te regelen. Iedereen droeg z'n steentje bij en ondanks dat de DLR-leden ook toen al merendeels alleen dressuur reden, werd een groots concours hippique georganiseerd met zowel dressuur als springrubrieken, maar ook afdelingsdressuur en een parade ontbraken niet. Dit concours vond plaats op het huidige terrein van VELO de sportclub van Wateringen.

1975

Ook het 25-jarig jubileum werd gevierd met een groots concours. Dit concours werd gehouden op het veld naast onze toenmalige thuisbasis, het huidige Condor City op de grens van Wateringen en Den Haag. Het recreatiegebied De Uithof was nog in aanleg. De hoge torenflats langs de Lozerlaan in Den Haag (met o.a. een ster, vierkant e.d.) waren gerealiseerd, maar de bomen en het groen zoals dat er nu is, was ver te zoeken. 1 grote grasvlakte met een geasfalteerde weg erlangs. Tijdens dit concours werd ook de druivenkoningin van het Westland gekozen. Verder was er ook dressuur, springen en een grootse parade. Alle deelnemers namen deel aan de parade en de vereniging die het beste paradeerde kreeg een extra prijs.

→ Op de foto:

Het Delflandruiter-achtal met op de achtergrond de flats langs de Lozerlaan

1985

Tien jaar later (1985) was het weer raak, een volgend jubileumconcours.

Wateringen was al heel wat voller gebouwd en zodoende werd dit maal uitgeweken naar Monster, naar het terrein nabij "De Molenslag". Het werd dit keer nog groots en professioneler aangepakt. Maar liefst 16 dressuurringen! En een volledig ingerichte springtuin maakte dit concours tot een onvergetelijk evenement. Demonstraties waren er in de vorm van een voltigeclub uit Noord-Brabant en de vereniging De Westlandse Aanspanning die met diverse rijtuigen aantraden. Het Delflandruiter viertal won de afdelingsdressuur met overmacht. En Gerard

Duijvestijn werd bereid gevonden om nog eenmaal te paard als paradecommandant op te treden. En hoe?? Honderden paarden reden twee aan twee in een heel lang lint achter de commandant aan. Wethouder Zuidgeest was namens de gemeente Monster aanwezig om o.a. de prijswinnaars te feliciteren. Zeker niet onvermeld mag blijven dat het concours werd opgeluisterd door niemand minder dan Albert West. (de Marco Borsato van de jaren 80). Op de foto's elders in deze Centaur zijn heel wat huidige/voormalige DLR leden te spotten, maar ook zeker mensen die heden ten dage nog altijd fanatiek in de paardensport zitten. O.a. Patrick van der Meer, Michiel Brons en Ingrid Sonneveld namen deel aan dit concours en Diana Koppenol hebben we gespot als lintendame. Het concours werd na afloop zeer breed uitgemeten in de pers, getuige de diverse stukken in allerhande (paardensport)bladen.

CONCOURS

De Landelijke Rijvereniging de Delfland Ruiters

ZATERDAG 21 SEPTEMBER
AANVANG 09.00 UUR

GRATIS TOEGANG

DRESSUUR
SPRINGEN EN
SHOWNUMMERS

O.A.
AANGESPANNEN FAARDEN
VOLTIGE DEMONSTRATIE

13.00 UUR: ALBERG WEST
14.00 UUR: PARADE

TERREIN:
DE MOLENWEI IN MONSTER

HIPPIQUE

Op de foto: Met de klok mee: Albert West, Hein Peters (handen gevouwen), Gerianne Boerman, Margot Verkaart ontvangt een prijs van Henk van Leeuwen, Diana Koppenol reikt een prijs uit.

↑Op de foto: Parade Jubileumconcours 1985, met voorop Gerard Duyvestein↑

1990

Op de foto: De groep die mee was naar het bedrijfsbezoek bij Rien van der Schaft en de Apenheul.

In 1990 werd een andere invalshoek gekozen. Met alle leden werd een uitstapje gemaakt naar de dressuurstal van Rini (Rien) van der Schaft. Tegenwoordig is een clinic gemeengoed geworden, maar in die periode was dat nog verre van het geval. Rien gaf een demonstratie te paard, een rondleiding over het bedrijf en het ultieme kijkje in de keuken volgde doordat Rien een tweetal combinaties van live instructie voorzag in het bijzijn van de Delflandruiters.

Voorafgaand aan deze clinic/bedrijfsbezoek werd een bezoek gebracht aan de Apenheul in Apeldoorn. De 1^e editie van de Centaur kon dan ook vol wist-udatjes gezet worden die uiteraard hun oorsprong vonden in dit bezoek. De dag werd afgesloten met een etentje in Zeist.

1995

In 1995 werd het 45 jarig jubileum gevierd. Er was door het bestuur een jubileumcommissie opgericht. Deze jubileumcommissie heeft een volledige feestavond op touw gezet voor leden en oud-leden van de DLR. Het feest werd gegeven in een door de commissie aangeklede bedrijfsruimte beschikbaar gesteld door de familie Boerman. Het thema was jaren 70 / Rock en Roll. Iedereen werd gevraagd om (indien mogelijk) in de stijl van die tijd gekleed te gaan. Dat leverde heel wat uitdagende kostuums op! De avond werd gecompleteerd door een rock en roll dansdemonstratie en een spelletje (hoe toepasselijk) ezeltje/paardje prik en of hoefijzergolfen. Vele hilarische momenten staan in het geheugen van degene die aanwezig waren gegrift.

Op de foto: Fiet en Henk van Leeuwen aan het swingen →

2000

Het 50 jarig jubileum werd ook door een jubileumcommissie vormgegeven. Alle leden mochten ook een introducé meenemen naar dit leuke feest. De middag werd begonnen met een borrel bij Gerianne Boerman thuis. Het bestuur had bij de KNHS de aanvraag gedaan voor een bronzen knhs speld voor Gerard Duijvestijn en Riet den Haan, vanwege het feit dat zij al vanaf de oprichting lid zijn van de Delflandruiters. Ook onze verenigingsinstructrice Karin Arkenbout werd in het zonnetje gezet. Voor haar had het bestuur de zogenaamde ruiterspeld aangevraagd. Deze speld is alleen voorbehouden aan ruiters/amazones die met minimaal 5 verschillende paarden in de klasse Z hebben gestart. Na het opspelden van deze versierselen en nadat de felicitaties waren overgebracht werd de middag vervolgd met ouderwets Hollandse spelletjes zoals koekhappen, skippyballen, hinkelen, enz.....en ontstond er een fanatieke strijd tussen de verschillende teams. Ook werd duidelijk dat sommige mensen zelfs tot sabotage overgingen om de overwinning en prijzen binnen te halen. Na deze inspannende middag werd er ook gegeten. De gehele dag was een grote verrassing en zodoende werden alle deelnemers met de bus naar het restaurant gebracht. Niet de plaatselijke snackbar of chinees.....na een afleidingsmanoeuvre van de buschauffeur door de rosse buurt van Rotterdam werden de leden afgezet bij restaurant De Heksenketel, daar volgde een dinnershow.

2005

In 2005 het 55 jarig jubileum. Ook werd wederom een jubileumcommissie opgericht. Alles leek in kannen en kruiken, maar helaas gooide een vrij onverwachte wisseling van thuisaccommodatie nogal wat roet in het eten. Ter elfder uren moest een alternatief gezocht worden en gevonden in de vorm van een Zippers Beach in Kijkduin. Daar werd in de zomer op een dag met vreselijk slecht weer toch echt een jubileumstrandfeest gevierd. Het feest was er niet minder om. Dit keer geen rock en roll.....maar gewoon top 40 MET.....een spontane gabberdemonstratie van Esmee. Altijd grappig als er onbekende kanten van leden naar boven komen! Er was aan de hand van oude foto's een spel uitgezet, waarbij degene met de meeste juiste antwoorden nog een leuke prijs in de wacht sleepte..... Alle leden werden verrast met een jubileumspeld, waarmee je je wedstrijdjasje kunt verfraaien. Al met al een zeer goed voorbeeld van wat het verenigingsgevoel teweeg kan brengen.

2010

En dan nu het 60 jarig jubileum.....een solextour met een gezellige BBQ ter afsluiting....

Op naar het volgende jubileum!

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Fiet van Leeuwen
DLR-lid van - tot: 1980-2009
In bestuur van - tot: 1981-1991
Bestuursfunctie: Secretaresse

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Na een periode gereden te hebben op paarden van manege Beresteijn hebben we een eigen paard gekocht. Na verloop van tijd hebben we het paard verplaatst naar een stal aan de overkant van ons huis. Omdat we graag instructie wilden en we ergens bij wilden aansluiten (als lid van een vereniging) zijn we op zoek gegaan en terecht gekomen bij de Delflandruiters.

Wat voor paard reed je destijds?

Een paard van 4 jaar genaamd Wellington.

Wat voor afstamming had hij?

Dit paard was afkomstig van het Belgisch stamboek.

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Dressuur tot M2 niveau. Tijdens de eerste wedstrijd in de B (op gras zonder afzetting) gebruikte ik met mijn paard 3 ringen (van anderen dus) omdat hij moeilijk was te sturen.

Hoe kwam je aan dit paard?

Via handelaar Egbert Schep.

Waar heb je leren paardrijden?

Bij Manege Berestein.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ja dit was in de manege bij Jan de Haan (het huidige Hippisch Centrum Westland) samen met Riet de Haan, Gerianne en Riet Boerman, Chris de Gier, Henk van Leeuwen, Alice de Gier, Nadia (op een paard van Leo de Gier), Anneke van Mierlo. Wij kregen les van Ingrid Kerklaan. 18 jaar oud en dit was haar eerste vereniging. Zij ging er echt voor.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Ja. Wij doen vrijwilligerswerk in het Westerhonk te Monster. Dit is een instelling voor geestelijk en/of lichamelijk gehandicapte mensen. Henk en ik doen inmiddels al 9 jaar dit vrijwilligerswerk. We lopen dan met paarden waarop gehandicapte cliënten zitten over dit terrein. Zeer dankbaar werk!

Fiet met haar paard Badger →

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

De regel is dat er geen twee familieleden in het bestuur mogen zitten. Tot voorzitter werd Leo de Gier gekozen en toen moest de secretaris Chris de Gier (de zoon van Leo) eruit en werd ik (pas een paar maanden lid) gevraagd om het secretariaat over te nemen.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Het vieren van het 35 jarig bestaan d.m.v. een wedstrijd in Monster is een hoogtepunt geweest van mijn bestuurstijd. Op die dag heb ik zelf ook individueel en met het 4-tal kunnen starten doordat alle dingen vooraf met elkaar goed geregeld waren. Een fantastische dag voor ons en voor alle deelnemende verenigingen met een parade (geleid door Gerard Duyvestein). Demonstratie van het aangespannen paard, voltige demonstratie en als klap op de vuurpijl voor alle inwoners van Monster en omstreken zanger ALBERT WEST.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Ledenvergaderingen waren bij de manege, het huidige Hippisch Centrum Westland in Wateringen. Nieuwjaarsrecepties bij Huib Burgersdijk (wat later restaurant de Rusthoek werd en momenteel een wokrestaurant is) in Wateringen. Aanvang standaard 12.00 uur in de middag op nieuwjaarsdag. De aanwezigheid was 100 procent. Iedereen wilde gewoon komen, want als je door omstandigheden niet aanwezig was voelde je je schuldig.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

De Sint Nicolaas optochten en soms ook Kerstoptochten. Dit bracht geld in de kas. Ieder paard liep mee in de optocht (ongeacht zijn karakter) Waren er zwarte pieten te weinig (het aantal was van te voren afgesproken) gingen wij als bestuurslid ook als piet te paard. Eenmaal werd onze voorzitter Hein Peeters (verkleed als Piet) gelanceerd van mijn paard Wellington. Gelukkig zonder nare gevolgen.

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Het escorteren van trouwerijen gaf altijd een bijzonder gevoel, vooral van Ingrid onze instructrice.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Heel veel plezier en prachtige herinneringen.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

De tijden zijn veranderd, maar ook nu geeft het organiseren van allerlei activiteiten een saamhorigheidsgevoel en daardoor ook de drive om van onze vereniging lid te worden, dit bewijst het aantal huidige leden.

↑Op de foto: Nee niet Fiet, maar Henk van Leeuwen, Ellis de Gier, Gerianne Boerman, Riet de Haan (circa 1979)↑

20 jaar Centaur

Niet alleen de vereniging heeft dit jaar een jubileum, ook de Centaur het clubblad van de Delflandruiters viert haar jubileum! De eerste Centaur is namelijk verschenen in het jaar dat de vereniging 40 jaar bestond.

In de afgelopen 20 jaar is er altijd trouw 4 x per jaar een Centaur verschenen. Dit betekent dan ook dat deze bijzondere jubileumeditie alweer de 78^e Centaur is! De Centaur is altijd goed gevuld geweest met mooie verhalen van en over leden, vaste rubriek is De Smitplaats met alle "Wist u dat.....?" (zelfs het logo van deze rubriek is al twintig jaar hetzelfde!)

Zo'n 15 jaar lang zijn Miranda Bennink, Wilma van Steenberg, Mariëtte van de Wel, Bernadette Hoefsloot en Karin de Haan de vaste redactie geweest van de Centaur. Als je de verhalen mag geloven, gingen deze dames elke drie maanden een keer gezellig uit eten om bij te kletsen en dan helemaal op het eind van de avond, riep Miranda de kakelende dames tot de orde en werd er nog een kwartiertje 'vergaderd' over wat er in de komende Centaur moest komen. Dit was duidelijk de beste aanpak, want op deze manier zijn ruim 60 goed gevulde nummers Centaurs verschenen.

Vier jaar geleden is de vaste Centaur redactie ermee gestopt. Aanvankelijk was er wat vrees of dit niet het einde zou betekenen van de Centaur, maar gelukkig is er een nieuwe enthousiaste groep DLR-leden opgestaan om nog steeds zeer goed gevulde Centaurs te maken.

De huidige redactie bestaat uit Yvonne Piersma, Anne-Mieke Karsemeijer, Monica Kramer, Anique Landzaad en Nathalie van der Ende. De redactie schrijft stukjes en sporen andere DLR-leden aan om leuke stukjes en foto's aan te leveren over hun paardenavonturen. Debby van Veen en Paulien van de Graaff verzorgen de eindredactie van de Centaur.

De Centaur wordt gemaakt door en voor DLR-leden, heb je een keer een mooi verhaal dat de andere leden beslist ook moeten lezen. Aarzel niet en stuur het in naar centaur@delflandruiters.nl

Voor de naam Centaur is gekozen omdat dit mythische wezen de eenheid tussen mens en paard symboliseert. De mens bedenkt iets en het paardenlijf voert het feilloos uit. Wat zou dat ideaal zijn! →

1

centaur

Landelijke Rijvereniging Delfland Ruiters

Deze en volgende bladzijdes: Enkele pagina's uit de allereerste Centaur

had al angstgedromen gehad over de galop en op een dag ging het dus verkeerd. Op die bewuste middag ging niet de eigenaar, maar zijn zoon mee. Op het strand vroeg hij of we een galopje wilden doen. Tuurlijk, riepen we in koor. De eerste honderd meter ging het goed. De tweede honderd wat minder. Mijn paard ging er uiteraard met zo'n onervaren ruiter als ik, in een noodtempo vandoor. Dat ging nog net. Maar op het moment dat we afbo-

Twee Delflandruiters geslaagd voor commandantencursus

De Delflandruiters zijn weer twee commandanten rijker. Josee Pigmanusoonius en Ingrid Bodegom behaalden onlangs dit felbegeerde diploma. Josee volgde alleen het theoretische gedeelte en het onderdeel lesgeven; Ingrid deed ook examens in het onder-

gen naar de duinen en we de paarden in meesten houden, raakte ik totaal uit balans. Lichte hersenschudding en wat builen en schrammen. Zandruiters zijn de beste ruiters kreeg ik als troost te horen van de eigenaar. Ja, ja. Het jaar daarop ben ik toch weer gaan rijden. Daarna werden de vakanties ergens anders genoten. Vakanties zonder paarden.

Jos Kester

Delfland-successen in Almelo

Een aantal Delflandruiters is van 12 tot 17 juni in Almelo geweest om mee te doen aan een vijfdaags Concours Hippique. Naast het feit dat het weer beregezellig was, werden er ook heel wat punten bij elkaar gesprokkeld. Als gevolg daarvan hebben we er in de dressuur weer twee M- en twee Z-ruiters bij. Karin Arkenbout met Eldora en Gerrienne Boerman met Zally werden bevorderd tot de M-klasse. Ingrid Bodegom en Mariëtte Boerman mogen voortaan met een hoedje de dressuurring in. Gefeliciteerd!

Enthousiasme tijdens ponyrijden in Rijswijk

Op Koningsdag organiseerden de Delflandruiters als vanouds ponyrijden voor de kinderen in Oud-Rijswijk. Mede dankzij het mooie weer, was er dit jaar veel belangstelling voor een ritje op de ponyrug. Menig kind bekeek de wereld voor de eerste maal vanuit het zadel of het ponykarretje. De pony's hielden zich van het begin tot het eind voorbeeldig.

Dank aan eigenaars/begeleiders!

KUNNEN WE ZONDER OPTOCHTEN?

Binnenkort zal tijdens een ledenvergadering een beslissing genomen worden over een eventuele nieuwe contributievorm. Tijdens de afgelopen jaarvergadering zijn deze voorstellen op schrift uitgedeeld. Niet alle leden waren toen aanwezig, daarom volgen hieronder de beide voorstellen.

Deze nieuwe voorstellen zijn opgezet naar aanleiding van de vraag of het mogelijk is, dat de vereniging zonder optochten financieel toch rond kan komen. Dat dat zeer moeilijk zal worden, blijkt uit onderstaande voorstellen.

Rij beide voorstellen is uitgegaan van:

- 15 lesrijdende leden
- 10 nieuwe rijdende leden (zonder les)
- 28 niet-rijdende leden

Tevens geldt voor beide voorstellen, dat de volgende kosten door de leden zelf betaald worden:

- afdracht KNF-bond en -kring (± f70,-);
- startkaart(en) en inschrijfgelden wedstrijden;
- vervoer wedstrijden.

voorstel 1

Dit voorstel geeft de huidige situatie weer: twee maal per week instructie. Wel dienen (in tegenstelling tot de huidige situatie) de eerder genoemde kosten zelf betaald te worden, terwijl tevens de contributie met f 10,- per maand verhoogd zal worden tot f 50,- per maand.

De niet-rijdende leden gaan f 80,- per jaar betalen in plaats van de huidige f 100,-. Opgemerkt dient echter te worden, dat men zelf de afdracht aan de KNF dient te betalen, indien men stemrecht binnen de vereniging wenst te hebben.

Is dit straks verleden tijd?

SPUITPLAATS

Je hebt actieve leden en minder actieve. Dat is nu eenmaal zo. Mariëtte Boerman behoort in ieder geval tot de eerste categorie. Want voordat de redactieleden van dit blad zelfs maar een letter op papier hadden staan, had ze al een artikelletje ingeleverd. Goed voorbeeld doet goed volgen ...?

* * *

Ook tijdens de voorbereidingen van de pony-rijderij in Rijswijk, waarover elders in deze Centaur meer, was Mariëtte actief. Ze snuffelde bij elke tuindersschuur naar paardelucht en ronselde op deze manier drie van de vier benodigde pony's bij elkaar!

* * *

Tijdens de ledenvergadering op 11 april kwam natuurlijk het naderend jubileum ter sprake. Verschillende leden deden de suggestie om een 'ouwerwetse' tally-ho te organiseren voor de jeugd. Was het verbeelding of pinkte onze voorzitter een traantje van heimwee weg?

* * *

Bij een jubileum hoort een reuring voor oud-leden. Mevrouw Damen weet nog wel wat namen te noemen. De rondvraag van de ledenvergadering ging in ieder geval aan haar voorbij: ze was vast begonnen met het noteren van de oud-leden die ze zich nog kon herinneren. Zo te zien waren dat er heel wat ...

* * *

- * Zij doet het, op zijn paard: ok
- * Zij doet het, bij 's Gravenhof: ook goed
- * Zij doet het, in dressuur: prima
- * Hij doet het, het liefst springend: dat kan
- * Hij doet het, bij de Delflandruiters: da's best
- * Maar dat hij het bij samengestelde training doet in een 's Gravenhof-sweater????????!!!!

Môgge Delflandknotsen!

Het nieuwe seizoen is inmiddels weer begonnen, nadat er in het winterseizoen vrij fanatiek is door gestart, en hier en daar een paar puntjes bij elkaar zijn gesprokkeld, kunnen we het gras weer met volle moed tegemoet zien komen.

En wat dacht u van ons Jubileumfeest, dat natuurlijk te gek wordt! We moeten daar voor met z'n allen even de schouders eronder zetten.

Dit jaar zijn er ook weer een paar

nieuwe paardenhoofden op de vereniging signaleerd, war we ook zeker op kunnen rekenen.

Ik hoop dat dit seizoen een groot feest wordt met veel puntjes en prijzen, zodat we het seizoen op 6 oktober kunnen afsluiten met een groot knalfeest! Alvast een applausje voor de feestcommissie en het bestuur.

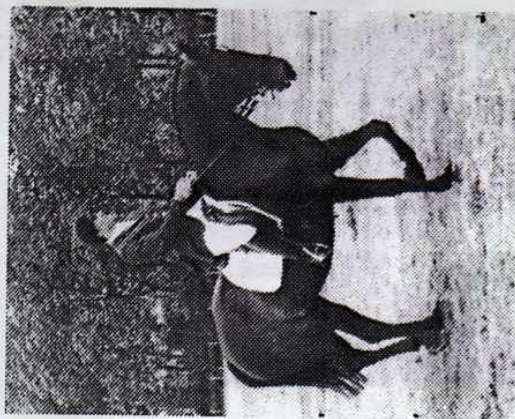
Nou hou doe hè! Groetjes, Jel

NIEUWE (PAARDEN)GEZICHTEN

Dit keer nu eens geen nieuwe mensen bij de vereniging, maar nieuwe paarden.

Als eerste Gerrienne Boerman met Zelly, die de plaats ingenomen heeft van Radorette. Radorette is voor de fokrij ingezet en Zelly is nu de nieuwe uitdaging. Gerrienne, bekend als dressuurprikker, heeft nu ook haar zinnen gezet op het springen. Die kunnen we gebruiken!

Vervolgens Mariëtte van der Vel, die graag met een jong paard opnieuw wilde beginnen. Een paar keer het zand van héeéél dichtbij bekeken, maar daar zijn ze jong voor (toch?). Ook Mariëtte is net als Gerrienne van d'r geloof gevallen en met springen begonnen.

Gerrienne en Zelly

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Margot Verkaart
DLR-lid van - tot: 1995?-2008
In bestuur van - tot: 2002-2006
Bestuursfunctie: Penningmeester

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Ik was vanaf 1980 lid van het 's-Gravenhof maar omdat wij gingen verhuizen was het niet meer mogelijk om de lessen van de vereniging in Nootdorp te volgen. Ik ben toen op zoek gegaan naar een vereniging in de buurt van Poeldijk. Ik had ooit een keer meegedaan met een wedstrijd in Monster waar Albert West toen optrad. Dat was goed geregeld en dus ben ik eerst gaan kijken bij de vereniging die dat toen organiseerde. En dat waren de Delflandruiters.

Wat voor paard reed je destijds?

Ik heb in mijn Delflandruitercarrière maar 1 paard gehad. Guernsey, een ruin.

Op de foto: Margot met Guernsey →

Wat voor afstamming had hij?

Belfalas XX - Garant

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Guernsey was ooit bedoeld voor de SGW. Ik heb ook diverse SGW trainingen bij Michiel Brons gevolgd. Helaas kreeg Guernsey een peesblessure en moesten we ons toeleveren op Dressuur. Met Guernsey ben ik tot in de M gekomen en heb hem een paar jaar geleden met Pensioen gedaan. Hij staat daar nog steeds heerlijk van zijn oude dag te genieten in een kudde op de Leenderheide.

Hoe kwam je aan dit paard?

Ik had een Merrie, Neeltje-S. Ik heb haar heel lang gehad en toen zij oud was besloten wij haar te laten dekken door de dekhengst Utrecht. Helaas lukte dat niet het eerste jaar en ook het tweede jaar bleef zonder succes. Ik heb toen een roodschimmel gekocht, Floris. Veel te groot en ongeschikt voor wat ik wilde en kon. Ik ging elke vakantie met Floris naar de Hengstenhouder in Soest. (Ik had inmiddels een hele goede band opgebouwd met de hengstenhouder) Daar was het fantastisch buitenrijden en hij had een springtuin. Dus veel trainen, lessen en buitenrijden. Op een dag kwam Marcel (de "Hengstenboer") naar mij toe en zei dat hij een passend paard voor mij had en stelde een ruil voor. Zo ging ik naar Soest met Floris en kwam ik terug met Guernsey.

Waar heb je leren paardrijden?

Ik heb leren paardrijden bij LR 's-Gravenhof. Ik had toen les Inge en Rini van de Schaft en Ton en Mieke de Kok.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Natuurlijk reed ik mee in de verenigingsles. Altijd super gezellig. Ook het napraten in de kantine op donderdag was iets om de hele week naar uit te kijken.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Het enige wat ik nog met paarden doe is er over dromen. Ik mis het nog steeds elke dag. De tijd die ik toen wel had is nu ingevuld door mijn andere mannen (mijn echtgenoot en zonen) en hun sport (Hockey). Bijna alle spullen liggen nog keurig opgeslagen in de hoop ooit weer uit het stof te komen. Of ik dan de broeken nog pas valt te bezien...

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Eerlijk gezegd weet ik dan niet meer.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Er zijn wel een aantal wezenlijke dingen veranderd. Zo verviel het entreegeld. Je kon op kiezen: Wel of niet lessend lid. Later vervielen alle verenigingslessen. Het internet was in opkomst, zodoende heb ik rond 2002 de eerste website voor de DLR gebouwd en nog enkele jaren als webmaster gefungeerd.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Ik heb vergaderingen bijgewoond in een zaal in Kwintsheul en later werden de vergaderingen in de kantine van Pensionstal Polanerduin in Monster gehouden.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Niet echt. Van alle leden werd wel verwacht dat ze bij wedstrijden kwamen helpen als parkeerwachter, ringmeester o.i.d..

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Tjeetje dat is een lastige! Het met elkaar op wedstrijd gaan is altijd mijn favoriet geweest. Zo was het rijden in het 4-tal voor mij de leukste Delflandruitertijd.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Veel gezelligheid met name bij de bestuursvergaderingen en de wedstrijden. Ook de traditionele kerstcrea bij Gerianne vond ik altijd erg leuk. En instructrice Karin Arkenbout, van haar heb ik veel geleerd.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Doe wat je doet met plezier!

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Wilma van Steenberghe.....
DLR-lid vanaf: 1988 denk ik ongeveer
In bestuur van - tot: oeiiii ik denk nooit in jaartallen, weet ik echt niet!
(Red: 1999-2005)
Bestuursfunctie: eerst gewoon lid, daarna voorzitter

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Het is moeilijk om een lang verhaal kort te houden, maar de Delflandruiters "deden" vroeger Sint en Kerst optochten, daar waren veel Pieten voor nodig! Toen ik een jaar of 11/12 was reden wij met een hele groep op pony's, meestal gewoon in de polder of over straat. Wij mochten bij Anita van Luipen (nu van Mierlo) in de bak rijden (Zij woonde op de plaats waar nu de dierenkliniek is van Marée) en zij gaf ons les voor 5 gulden per keer op zondag ochtend om 9 uur. Zij was lid van de Delfland en regelde het dat wij als Zwarte Piet mee gingen met de optochten ('s ochtends om 6 uur werden de 1e mensen geschminkt en als je geluk had was je 's avonds om 6 uur weer thuis!) We hadden erg veel lol en zijn op vele plaatsen geweest! De vereniging had nog twee maal per week verenigingsles op hippisch centrum Westland. Tijdens de les was er een pauze waar de ruiters even afstapten en in de kantine iets gingen drinken, wij gingen daar speciaal naar toe, want als je dan geluk had mocht je op een van de paarden stappen!

Toen ik jaren later eindelijk een eigen paard kocht werd ik natuurlijk ook Delflandruiter!!

Wat voor paard reed je destijds?

Mijn 1^e paard was Auke. Het was een ex-manege paard, een Transvaal x Doruto. Op de Ruitersclub in Pijnacker liep hij in de lessen, maar hij werd een beetje stout en zelfs de instructie viel eraf. Ik reed net op die manege omdat er even geen verzorg paard was o.i.d en ik mocht op Auke, maar op eigen risico. Nou, dat deed ik natuurlijk. Gelukkig bleef ik wel zitten als hij weer eens een sprintje trok met een enorme bok er achteraan!

Of ik hem niet wilde kopen..... Na wat overleg en wat afdingen kocht ik hem voor 2700 gulden; dat waren nog eens prijzen ☺.

Hij kon goed springen dus ik reed met hem in de springles en bracht hem uit in dressuur. Helaas kreeg hij last van hoefkatrol ontsteking, ik heb hem niet meer laten springen en heb met hem uiteindelijk M2 dressuur gereden.

Waar heb je leren paardrijden?

Zoals eerder gezegd reden wij in de polder en dat ging zo:

Je nam de pony (shetland/welsh) aan het halster mee naar achter in de wei. Daar klom je erop (zonder zadel uiteraard!) de pony racete dan naar voren en sprong ondertussen over de greppels. Als je voor in de wei nog op de pony zat was je goed! Toen we later in de bak van Anita mochten rijden kregen we onze 1^e lessen, daar leerde ik voltes rijden en van hand veranderen en zo. Als het slecht weer was kregen we theorie les! Ik moet zeggen dat ik toen erg veel geleerd heb!

Op de foto: Wilma met Oscar →

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ja, ik heb bij verschillende instructeurs gereden. Eerst bij Marjoleine Dijkshoorn, later ook bij Michiel Brons. De mensen die me het meeste zijn bijgebleven waar

ik bij in de les reed zijn: o.a. Bo (Ingrid van Bodegom), Monica Kramer, Diana Koppenol, John van der Steen en Mariëtte van de Wel.

Met Mariëtte reed ik samen naar de les; zij had een tweepaards trailer, wij een grote auto.

De eerste keren dat ik naar de les ging trok ik speciaal mijn rijbroek aan met mijn leren kruis erin.....gaf me een beter gevoel als Auke er vandoor vloog met een enorme bok er tussendoor....

Ik moet hierbij zeggen dat ik ook het viertalrijden erg leuk vond!

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Tuurlijk, ik denk ook dat dat niet meer over gaat. Ik ben sinds februari de trotse eigenaar van Cardozo Cleo (San Remo x Caritas) hij is 3 jaar en wordt nu rustig ingereden. Ik geef ook nog wat mensen les.

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Tja, gewoon zoals dat gaat; je wordt gevraagd. Ik werd gevraagd door Karin de Haan.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Er is veel gebeurd, maar eigenlijk gebeurt er denk ik altijd wel veel bij de Delflandruiters! Wij gingen weg bij stal Polanerduin en gingen naar de Arckelhoeve, e.e.a. had heel wat voeten in de aarde! Voor de verenigingslessen was te weinig animo dus daar zijn we mee gestopt. Maar daarvoor in de plaats kwamen de clinics die we met regelmaat gingen organiseren, toen waren de gast instructeurs nog betaalbaar! Als we iets wilden gingen we net zolang oplossingen bedenken totdat e.e.a. haalbaar was. Zo reden we b.v. een oefenwedstrijd bij Gerrit en Riet den Haan op de wei, een clinic op een soort bouwterrein en dan namen we zelf koffie en koek mee.....

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Mijn 1^e ledenvergadering was in de Kastanjehof in Kwintsheul, later bij de Arckelhoeve en op stal Polanerduin. Mijn 1^e nieuwjaarsreceptie die weet ik nog goed! Dat was bij de Rusthoek, waar nu het Wok restaurant zit in Wateringen. We zaten in een kringetje, keurig op een stoeler waren niet zoveel leden (toen ook al niet ;-)) en ik kende er weinig!

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

De optochten hebben we nog best lang gedaan, maar de paarden werden er steeds minder geschikt voor. Natuurlijk hadden we ook wel eens wat probleempjes tijdens zo'n optocht, dus uiteindelijk zijn ze afgeschaft.

Ook waren er in mijn begin tijd nog veel kringwedstrijden op gras. Deze werden gehouden in Overschie en de verenigingen waren om beurten aan de beurt om de organisatie op zich te nemen. Er werd wel van de leden verwacht dat je hielp o.a.: parcoursbouwen, ringen uitzetten, schrijven, en alles weer opruimen!

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Oeiiii, ook dit is weer een moeilijke vraag.....maar dit is het toch:

Ik zat op mijn trouwdag met mijn aanstaande man (René) in de auto op weg naar het stadhuis. We reden over de Heulbrug in Kwintsheul en plotseling hoorde ik hoefgetrappel, er kwamen er paarden aandraven en we kregen een escorte naar het stadhuis en vandaar weer terug naar de kerk in Kwintsheul. Ik had dat echt helemaal niet verwacht en vond het fantastisch!

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Een super paardenjuf: Karin Arkenbout

Een gezellige klets/eet/-ex redactie club van de Centaur: Miranda, Mariëtte en Karin de H.

Leuke paardenvakanties met Richard en Christine

Veel paardenvrienden en vriendinnen!

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Ik heb vaak mijn hart op mijn tong, dus als ik ze heb horen jullie het meteen! ;-)

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Bernadette Hoefsloot
DLR-lid van - tot: 1985-2003
In bestuur van - tot: 1998-2002
Bestuursfunctie: Algemeen Bestuurslid

Wat voor paard reed je destijds?

Ik ben begonnen met Sylvana, een KWPN-er, maar daar kon ik eigenlijk niet zoveel mee. Nogal flegmatiek. Die heb ik na een paar jaar verkocht aan iemand die er uiteindelijk toch Z-dressuur mee is geworden. Het lag dus niet aan mij, haha. Daarna wilde ik een arabier, mijn oude liefde. Ik had er eentje op het oog – Baccarat x Engels halfbloed – maar Karin (Ark) vertrouwde het niet helemaal. Zo'n arabier met zo'n hoog kruis, daar moest ze het hare van weten. Ze is dus mee gaan kijken en ze vond hem gelukkig leuk (genoeg). Dat was Barney, drie jaar en net ingereden. Een echt schatje, maar vooral in het begin ook wel een echte arabier. Dus als we op het strand reden, vroeg ik me weleens vertwijfeld af

waarom ik niet een gewoon paard had gekocht. Dan liet ik ´m door het mulle zand galopperen tot hij rustig was, ja ik weet het, goed voor de beentjes maar niet heus. Toen hij ouder en wijzer was geworden, galoppeerden we zelfs door de aanstormende golven, heerlijk was dat. Ik heb hem uiteindelijk 17 jaar gehad, de laatste twee jaar reed ik hem niet meer, bracht ik hem elke ochtend naar het weiland en ´s avonds weer terug. Tot hij geen zin meer had om te draven en galopperen in het land. Dan is een paardenleven over, vind ik. Dat was einde Barney. Maar niet getreurd, want Christine de Munck was mijn bijna-buurvrouw en toen hij jong was reed ik geregeld op Rafiki. Niet de stress van wedstrijden, maar gewoon een paar keer in de week een paard berijden, dat vond ik op dat moment precies genoeg. Lijkt me nog steeds wel leuk, maar je, de afstand hé ...´

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Ja, dressuur. Ik heb geloof ik ooit één oefen-springwedstrijd gereden, maar dat was het toch niet. In de dressuur heb ik het uiteindelijk nog tot de Z geschopt en dat was al heel wat voor een middelmatig talent als ik ☺.

↑Op de foto: Bernadette op Barney ↑

Op z'n 14e begon Barney te kwakkelen en heb ik hem nog lopend gehouden met behulp van de veearts, maar achteraf heb ik daar spijt van. Hij kon altijd fantastisch strekken maar dat was toen over. En dan weet je eigenlijk genoeg, dan moet je het ook niet meer vragen. Maar je hoopt tegen beter weten in dat het allemaal weer goed komt.'

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ik reed inderdaad in de les, dat deed iedereen eigenlijk in die tijd. Later had ik ook privé-les. Van Karin Arkenbout en van Marjolein waarvan ik de achternaam ben vergeten (red: Marjolein Dijkshoorn). De groepslessen waren ook van Karin en later van Michiel Brons. En ongetwijfeld vergeet ik er hier ook een of twee. Bij mij in de les reden in het begin Mariëtte van de Wel, Gerriane en Mariëlle Boerman, Henk en Fiet van Leeuwen en later ook vele anderen, zoals Karin de Haan.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Jazeker, ik rij één keer in de week naar de manege om mijn zoon weg te brengen. En dat is 't. Had nooit gedacht zonder paarden te kunnen, maar blijkbaar lukt dat toch. Komt ook omdat we inmiddels in Frankrijk wonen, als we in Nederland waren gebleven, had ik zeker weer een paard gehad. We wonen in het uiterste zuiden en hebben een huis gekocht met een flink stuk grond, met het oog op een paard. Maar we wonen hier nu vijf jaar en we zijn nog niet verder gekomen dan twee honden en een poes. Het scheelt wel dat je hier niet zo'n leuke vereniging hebt als in Nederland. Sowieso wordt hier bijna alleen maar gesprongen en daar wilde ik maar niet meer aan beginnen op mijn oude dag. En daarbij weet ik maar al te goed dat je een paard nooit half kunt hebben. 200% is het minste wat je kunt doen. En met inmiddels drie kinderen en een drukke baan (makelaardij, tekstschrijven) zie ik een eigen paard even helemaal niet zitten. Misschien komt het nog eens van een grote pony, waar de kinderen mee kunnen springen en ik rustig de bergen in kan gaan hier. Maar dat zeg ik ook al zolang. Overigens is het wel leuk om het verschil te zien in het rijden tussen Nederland en Frankrijk. Zoals gezegd is hier bijna alles gericht op springen en wordt er geen pony of paard in de krul getrokken, dat is wel een verademing. Anderzijds kunnen de kinderen met hun pony's wel eens wat meer dressuur gebruiken om goed rond te komen in het parcours. Bij de eerste instructrice die ze hadden stond ik langs de kant alleen maar tegen de kinderen te sissen 'niet trekken!', maar die is gelukkig ingewisseld voor een betere. Dressuurwedstrijden zijn er dan ook bijna niet, maar op een gegeven moment hadden ze er toch eentje bij de club, op ongeveer Z niveau. Komt daar toch een van de Franse toppers met super paarden de show stelen. Heb later nog met hem gepraat. Hij komt op zo'n kleine wedstrijd simpelweg omdat er niets anders is en je moet toch wat ...! Viel

bijna van z'n stoel toen ik zei dat je in NL elk weekend de keus hebt uit zeker vijf wedstrijden binnen een straal van 50 km.'

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Geen idee, ik was zelfs vergeten dat ik er ooit in had gezeten, de Centaur-redactie moest mijn geheugen opfrissen. Aan de Centaur-redactie heb ik veel meer herinneringen, elke keer weer ellenlange vergaderingen, die maar tien minuten gingen over de volgende Centaur. Reuze gezellig, met Karin, Wilma, Miranda en Mariëtte.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Wat er destijds speelde in het bestuur? Volgens mij vooral de nieuwe locatie in Poeldijk en alles wat daarmee samenhangt. De thuisbasis was toen Polanerduin.'

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Ja die vreselijke Sinterklaasoptochten te paard, midden in Den Haag. Had altijd een wat minder goede nacht voor zo'n optocht, zeker toen mijn paard nog jong was. Uiteindelijk ging het meestal eigenlijk wel goed, een wonder dat er nooit iets is gebeurd. Ik vraag me ook nog steeds af wat eigenlijk de meerwaarde is van een Zwarte Piet te paard. De Sint OK, maar de pieten, dat stond volgens mij niet in het verhaal ... Oja, en het achttalrijden was verplicht, ook zoiets. Zal best goed zijn voor je paard, maar ik heb het altijd een ramp gevonden. Is volgens mij pas leuk met allemaal Z-paarden of hoger, dan heeft iedereen z'n paard wel zo'n beetje in de hand en is het minder stress. Dan is het ook veel mooier om te zien. Volgens mij was ook de training voor het samengesteld rijden min of meer verplicht, althans een paar keer, in Bergschenhoek. Nou ben ik altijd wel te porren voor een leuke buitenrit, dat hoort er ook echt bij vind ik, maar ja, al die obstakels onderweg ...! Gerard Duijvestein verzorgde die training en ik herinner me dat hij het normaal vond om met een jong paard dat nooit sprong over een picknicktafel te zeilen. Mooi niet dus!'

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Heel veel. De gezelligheid (meestal ☺) van in een groep je hobby beoefenen. En ook heel veel kennis. Als je alles alleen moet doen, blijft het aanmodderen. Zo'n club en de hele structuur er omheen mis ik wel eens hier in Frankrijk. Je kunt je in NL aanmelden bij een rijvereniging en alles is er. Lessen, wedstrijden te over, leuke activiteiten ... Niet iedereen beseft dat dat best wel uniek is. Hier aan de middellandse zee heb je dat in elk geval niet. Misschien maar goed, zo hou ik nog wat tijd over voor andere dingen!'

Thuislocaties van de Delflandruiters

In de afgelopen zestig jaar hebben de Delflandruiters heel wat verschillende thuislocaties gehad. Zo zijn onder meer de volgende locaties gebruikt voor activiteiten van de Delflandruiters: het land van Geert Olsthoorn, Hippisch Centrum Westland, Polanerduin, De Arckelhoeve, Trainingsstal De Hoeve, Manege Middenhof in Maassluis (m.n. clinics), het landje bij Riet de Haan (m.n. clinics) en de ValiantHoeve (m.n. clinics).

Hieronder vind je verschillende officiële momenten in de samenwerking met enkele van deze locaties.

Met de klok mee: De Arckelhoeve, Pensionstal Polanerduin, De HWR en Trainingsstal De Hoeve

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Monica Kramer
DLR-lid van - tot: 1992-heden
In bestuur van - tot: 1997 t/m 2000 en van 2006-heden
Bestuursfunctie: eerste periode als secretariaat en tweede periode eerst algemeen bestuurslid, even penningmeester en nu weer algemeen bestuurslid

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Via Karin Arkenbout zei gaf les aan de ponyclub bij ons, toen ik een eigen paard ging kopen was het vanzelf sprekend dat ik bij de Delflandruiters ging starten.

Wat voor paard reed je destijds?

Een 3 jarige KWPN merrie.

Wat voor afstamming had hij?

Zij had geen officieel papier maar de moeder van Gillian wel, dit was een Vanitas en waarschijnlijk (het was namelijk een wilde dekking) is de moeder van Gillian gedekt door een zoon van Troubadour.

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Ja, ik reed wedstrijden. We zijn begonnen in de B dressuur en reden op ons gemak naar het Z2.

Op de foto: Monica met Gillian →

Hoe kwam je aan dit paard?

Ook weer via Karin Arkenbout. Gillian kende ik al als veulen, zij kwam als gezelschapsmaatje, Karin kocht Gillian toen van onze staleigenaar. Toen ik dus op zoek ging naar een eigen paard attendeerde Ingrid van Bodegom mij op Gillian, als veulen vond ik Gillian niet echt mooi maar toch gaan kijken en

tja het was nog steeds geen liefde op het eerste gezicht maar deze dame kon wel lopen en Karin weet dat ik heel rustig was en met het kruidje roer me niet karakter van Gillian zouden we dus wel bij elkaar passen.

Waar heb je leren paardrijden?

Op manege Othello, bij Ingrid van Bodegom.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ik was gevraagd om mee te rijden in het viertal dit zou een goede leerschool voor mijn paard zijn. We kregen toen les van Michiel Brons, ik vond het maar een klein streng mannetje.

We moesten een keer viertal-wedstrijd rijden in Overschie, tenminste dat dachten wij. Bernadette was zo lief om mij te brengen, we vertrokken ruim op tijd. Maar daar aangekomen was het rustig op het terrein, heel erg rustig! Gelukkig was Wilma er ook, zij snapte het ook al niet en was dus al druk aan het bellen.

Wat bleek: we stonden dus mooi op het verkeerde terrein, we moesten naar Heerjansdam! Na een race tegen de klok hebben we het net gehaald en werden nog eerste ook in onze rubriek. Dat we de enige deelnemers in onze rubriek waren, mocht de pret achteraf niet drukken.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Jawel, ik rijd nu weer heel af en toe en geef hier en daar nog les.

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

John van der Steen heeft mij in eerste instantie gevraagd en voor de tweede periode heb ik mezelf aangeboden.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Alles loopt als een geoliede machine, maar waar ik mij echt hard voor heb gemaakt en wat naar mijn mening nu echt super loopt, is het opgebouwde netwerk van vrijwilligers.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

De nieuwjaarsrecepties waren eerst altijd op Stal Polanerduin en op manege de Arckelhoeve in de periode dat wij daar als vereniging onze thuisbasis hadden. Afgelopen jaar is de nieuwjaarsreceptie voor het eerst georganiseerd in samenwerking met Trainingsstal de Hoeve.

En hoeveel procent zal dat zijn wat hier op afkomt, ja misschien een 30/40 %

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Nee, niks moet alles mag is het motto, maar ik zeg niet snel nee als mij iets wordt gevraagd.

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Dat ik met allebei mijn paarden (na Gillian heb ik Tence gekocht een 3-jarige ruïn HavidoffxBalzflug) de wintercompetitie een keer heb gewonnen.

En tja wat is er mooi en bijzonder aan de Delflandruiters, dat je mensen hebt leren kennen in je leven die altijd voor je klaar staan sommige ken ik al 18 jaar of langer en die saamhorigheid die blijft maar voortduren.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Vrienden.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Het huidige bestuur daar zit ik nog steeds in en dit loopt goed en een tip voor de leden houd je telefoon in de gaten want in september heb ik weer een flink aantal vrijwilligers nodig voor het helpen bij de Kürwedstrijd.

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Karin de Haan
DLR-lid van - tot: 1991-2004
In bestuur van - tot: 1993-2002
Bestuursfuncties: secretaris, penningmeester en voorzitter

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Indertijd had ik van mijn goede paardenvriend Ton van der Kooij het veulen Magdon gekocht. Dat was een nazaat van Magister. Toen Magdon een jaar of vijf was, kocht Jan van Pernis de hengst Magister en spoorde zoveel mogelijk nakomelingen op. Zo kwam hij in contact met Ton en mij. Hij vond het een goed idee als ik me wat serieuzer met deze Magister-nakomeling op de sport zou richten. En adviseerde lessend lid te worden van de Delflandruiters.

Wat voor paard reed je destijds?

Dat was dus Magdon. Een wereldpaard met een topkarakter waar ik jarenlang veel plezier mee heb gehad, voornamelijk op het strand en tijdens de bosritten. Onze 'talenten' liepen verder niet helemaal parallel. Ik vond dressuur het leukste om te doen en had (en heb) totaal geen gevoel voor springen. En Magdon vond springen geweldig, maar had een broertje dood aan dressuur.

Wat voor afstamming had hij?

Magister x Djin ox

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Ja, met veel pijn en moeite hebben we het tot M1 dressuur gebracht. Toen kwam Tommie (Haaring) bij mij rijden. Dat was een jongen met veel gevoel voor het springen en hij ging Magdon uitbrengen in het springen. Binnen een jaar sprong hij succesvol M en won enkele mooie wedstrijden. Later ging de andere liefde van Tommie (de meisjes) voor, en kwam Magdon op het tweede plan.

Hoe kwam je aan dit paard? (bv zelf gefokt of gekocht bij de boer, advertentie hoefslag o.i.d.)

Gekocht als veulen van Ton van der Kooij (in 1986). Het was het begin van een lange samenwerking op het gebied van de paarden. Nog altijd (dus 24 jaar!!!) later doen we de paarden samen. Ik ben verhuisd naar Zeeland (Sint Philipsland) en Ton is ook verhuisd, hij woont tien kilometer verderop in Brabant (Nieuw Vossemeer).

Waar heb je leren paardrijden?

Ooit kocht ik een pony. Ik was veertien jaar en moest alles zelf betalen, en ik had geen geld over voor lessen. Dus ik heb het mezelf een beetje aangeleerd. Uiteindelijk heb ik de pony in het Z-dressuur gereden (NPC). Later, zeg maar in de Delflandruiterperiode heb ik heel veel geleerd van de lessen van Karin Arkenbout. Ik heb zeker tien jaar bij haar gelest, en als ik niet naar Zeeland was verhuisd was ik er nooit weggegaan. In die periode heb ik naast Karin's lessen ook veel gehad aan lessen van Marie José Hulsman. De laatste jaren heb ik regelmatig gelest bij Bart Bax.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ik heb inderdaad meegereden met de verenigingsles. Maar ik weet echt niet meer precies met wie dat was. Ik weet wel dat Karin Arkenbout op een gegeven moment een paar lessen overnam van ik dacht Theo Pauw. Vanaf dat moment wist ik dat haar verhaal voor mij het best passende verhaal was. En vanaf dat moment heeft het accent bij mij meer op privéles gelegen dan op de verenigingslessen.

↑Op de foto: Karin de Haan met enkele zelfgefokte jaarlingen↑

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Jazeker. Samen met Ton hebben we wel een stuk of acht paarden. Naast rijden is de fokkerij onze passie. Onze belangrijkste stammoeder is Eldora (Vanitas x Onyx), het lichte tourpaard van Karin Arkenbout. We hebben daar een keur sport merrie van Negro uit, die al weer enkele veulens heeft gebracht. Ze lijken allemaal op elkaar: (beetje drammerig, eerlijk, nooit gemeen, veel looplust, gezond, niet kijkerig, een enkele keer een fractie degelijk qua model, en veel kracht vanuit het achterbeen). Door mijn zwangerschap staat het rijden op een lager pitje. Maar als ik straks bevallen ben, ga ik zeker weer rijden. Mijn huidige rijpaard is Nice Burga (Clavecimbel x Ulft). In mijn actieve wedstrijdperiode heb ik haar nog in het Z gestart. Nu is ze inmiddels wat op leeftijd (15 jaar) en een ideaal paard om voor en na de zwangerschappen (dit is mijn derde zwangerschap) te rijden. Daarnaast zou ik het leuk vinden om straks weer één van de jonge paarden uit eigen fokkerij erbij te rijden. En verder ben ik al sinds een jaar actief als hippisch journalist. Ik schrijf op dit moment voor meerdere paardenbladen waaronder De Hoefslag, In de Strengen, Z-Magazine en Sport Horse Breeding.

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Ik was eigenlijk nog maar net lid, toen ik door Karin Arkenbout gevraagd werd. Het leek mij wel leuk om ook echt wat te doen voor de vereniging, dus ik heb gelijk 'ja' gezegd.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

We hebben lang geprobeerd de verenigingslessen overeind te houden, maar dat was (financieel) niet vol te houden. Jammer, maar als ik naar mezelf kijk, koos ik er ook voor om privé lessen te volgen en niet iedere week naar de verenigingsles te gaan. Verder hebben we in de periode dat ik in het bestuur zat heel veel clinics georganiseerd. Dat doet de vereniging nog steeds, en terecht, het is leuk en leerzaam en een moment om elkaar weer eens keertje tegen te komen en bij te praten. Volgens mij hebben wij indertijd ook de wintercompetitie opgezet. Het versturen van persberichtjes naar de plaatselijke kranten was iets nieuws, en sloeg aan. Ook zijn we in mijn bestuursperiode met 'commissies' gaan werken. Zo was er een 'clinic'-commissie en een commissie voor de wintercompetitie. Het voordeel hiervan was dat er een stukje betrokkenheid vanuit de leden werd gecreëerd en niet al het werk voor de bestuursleden was. Een continu terugkerend thema was de accommodatie. Zeker toen Polanerduin de samenwerking opzegde. We zijn toen op zoek gegaan naar een alternatief, en kwamen bij De Arckelhoeve terecht. De overgang naar De Arckelhoeve heb ik uiteindelijk niet meer meegemaakt (als bestuurslid).

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

In het begin in Kwintsheul, later bij Polanerduin. Op de ledenvergadering kwamen altijd wel iets van 20 leden. De vergadering duurde vaak niet zo lang, we organiseerden aansluitend een lezing.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Nee, in mijn tijd was alles vrijblijvend. Gelukkig maar, ik houd niet van verplichtingen die een vereniging oplegt.

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Het leukste was de Centaur commissie. Samen met Mariette (de Veen), Miranda (Bennink) en Wilma (van Steenberg) hebben we dat enkele jaren gedaan. Als redactievergadering gingen we uit eten en dat was altijd super gezellig. Gelukkig was Miranda er nog. Die wees ons er altijd op, dat we ook nog even 'serieus moesten vergaderen en dat er weer een Centaur gevuld moest worden'. Wij zijn

op een gegeven moment uit de redactie gegaan, maar..... die etentjes die doen we nog steeds eens in de zoveel tijd...

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Veel leuke contacten en enkele mooie vriendschappen. Verder heb ik in de Centaur mijn allereerste artikelje ooit geschreven. Volgens mij een interview met Mariëtte (de Veen) over haar paard Leroy (een Flemmingh). Grappig he? Ik weet nog dat ik er toen eigenlijk pas achter kwam, dat dat schrijven mij wel lag en dat ik het ook heel leuk vond om te doen.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Nee, dat zou ook niet kloppen. Na mijn verhuizing ben ik van vereniging veranderd. Ik ben nu lid van de Eendrachtruiters in Tholen. Ik maak de Delflandruiters dus letterlijk en figuurlijk van enige afstand mee.

Clinics Delflandruiters

De Delflandruiters staan bekend om de vele clinics die georganiseerd worden. Jaarlijks worden er vier tot vijf clinics georganiseerd. Meestal gaat het om dressuurclinics (al dan niet proefgericht), maar zo nu en dan worden er ook springclinics, longeerclinics, schrikclinics en zelfs een keer een paardenmassageclinic georganiseerd.

Naast laagdrempelige clinics met minder bekende namen, zijn er in de afgelopen jaren ook heel veel (hele) grote namen de revue gepasseerd.

Onder andere: Ellen Bontje, Sven Rothenberger, Imke Bartels, Arjan Theeuwissen, Edward Gal, Adelinde Cornelissen, Rien van der Schaft, Loes Corsel, Patrick van der Meer, Bart Bax, Henk van

Bergen, Rita van der Meulen, Johan Hamminga, Lammert Haanstra, Barbara en Micha Koot, Jack Neefs, Michiel Brons, Roger Schulkens, Stephanie Peters, Tommie Visser en nog vele, vele anderen.

↑Karin A, Hans Bernoski en Debby↑

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Veronica Jongeneel - Murks
DLR-lid van - tot: 2002- heden
In bestuur van - tot: 2003 tot 21 juli 2008
Bestuursfunctie: algemeen bestuurslid

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Toen we van De Voortstede verhuisden naar Stal Polanerduin wilde ik geen lid meer blijven van de Rijswijkse Spring en Jachtvereniging. Op stal Polanerduin was bijna iedereen lid van de Delflandruiters. Bovendien stond de vereniging bekend als een geweldige vereniging waar alles op rolletjes liep. Overigens vind ik dat dit nog steeds zo is!

Wat voor paard reed je destijds?

Ik reed destijds af en toe op een merrie die niet van mij was, nl. Fannie van Lia Zweekhorst. Ons eigen paard, Kellington, reed ik toen niet meer. Tijdens de eerste les nadat hij was gekomen zijn we samen op de grond gevallen en toen heb ik er nog wel eens opgezeten, maar dat was niet echt "rijden". Na Kellington kwam Postinero (Piet) en die hebben we nog steeds. Verder hebben we nog onze Plurruk (zie foto →), een kleine, dikke, harige shetlander die ongeveer 10 jaar in onze achtertuin gewoond heeft en via stal Polanerduin nu in Moerstraten samen met zijn vriendje Huipie lekker de hele dag in de wei speelt bij de Fam. Bos.

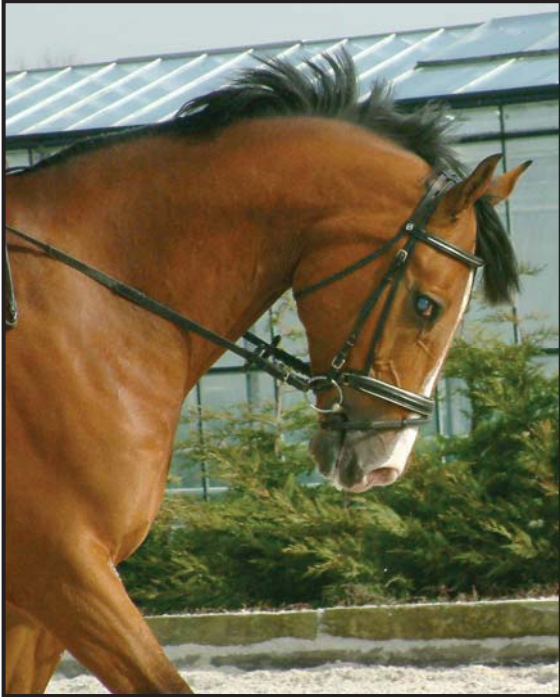

Wat voor afstamming had hij?

De vader van Kellington was Wellington en moeders vader was Ramiro Z. De vader van Postinero is Amsterdam en moeders vader was Pion.

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Nee, ik was al blij dat ik er héééééel af en toe eens op durfde te gaan zitten!!!

Hoe kwam je aan dit paard?

Nadat wij ongeveer 6000 km !! door Nederland hadden gereden en ongeveer 40 paarden hadden gezien, vond ik Kellington (zie foto ←) op Sporthorses. Ik heb gebeld en ben de volgende dag gaan kijken. Ik heb hem toen ook gereden (onbegrijpelijk, maar waar!). Daarna zijn Hans en Helen ook nog gaan kijken en hebben hem gereden.

Postinero stond in de box naast Kellington, dus die kenden we al. We hadden alleen nooit gedacht dat hij nog eens van ons zou worden, maar nadat Helen hem had gereden hebben we hem gekocht van Karin Arkenbout.

Waar heb je leren paardrijden?

Het is allemaal begonnen tijdens een vakantie in Duitsland waar je volgens de folder kon paardrijden. Dat leek ons wel wat. Maar toen wij ons meldden (met de hele familie) en ze hoorden dat we nog nooit serieus op een paard hadden gezeten mochten we alleen maar aan de longe. We hebben toen een week lang iedere dag allemaal een half uur zitles (of zoiets) gehad. Resultaat veel spierpijn, wonden aan benen en handen en een virus. Jawel, het paardenvirus dus. Thuisgekomen op zoek gegaan naar een manege en die vonden we in Rijswijk, manege de Voortstede dus. Daar kregen we les van Erica van Zijl en de Madeleine en Corina v.d. Voort.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Nee, ik reed niet mee, ik deed mee aan de organisatie van de laatste verenigingslessen van de Delflandruiters. Helaas zijn die gestopt wegens gebrek aan belangstelling.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Ja, ik doe nog steeds iets met paarden. Ik ga nagenoeg iedere dag naar stal om Piet te verzorgen en op te zadelen en het allerbelangrijkste (dat vindt Piet!), zijn emmertje met lekkers klaar te maken.

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Ik ben gevraagd.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

De Delflandruiters zijn van de Arckelhoeve als thuisbasis, verhuisd naar pensional Polanerduin en daarna noodgedwongen opnieuw verhuist naar Trainingsstal de Hoeve.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Er waren toen 2 ledenvergaderingen per jaar. De ene vergadering was op Stal Polanerduin en de andere vergadering was in Het Ruiterhuis (konden we gelijk nog even shoppen) Het aantal aanwezige leden was naar mijn idee iets groter dan het aantal dat nu op de ledenvergaderingen komt.

Foto: Postinero annex Piet →

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Geen idee eigenlijk, nou ja, eentje dan, het helpen bij wedstrijden. Dat werd eigenlijk wel verwacht van de leden. Helaas dachten (en denken) sommige leden daar anders over.

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters? (vertel een leuke anekdote/ mooi verhaal oid)

Het dagje uit naar de Wereldruiterspelen in Aken was wel heel bijzonder. De terugreis ook trouwens!! Verder het feest van het 55 jarig bestaan in de strandtent, ook heel leuk.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Ik ben meer en meer in de "paardenwereld" terecht gekomen. Heb heeeeeeel veel leuke en aardige mensen leren kennen.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Ga vooral zo door met deze gezellige vereniging. Want de Delflandruiters is niet alleen een vereniging die er moet zijn omdat startende ruiters nu eenmaal lid moeten zijn van een vereniging. Nee, de Delflandruiters is ook echt een vereniging die iets wil doen voor de leden. Bovendien vormen de leden samen ook een gezellige groep die altijd voor elkaar klaarstaan als het nodig is.

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Attie Kuijs
DLR-lid van - tot: 1992?-2006
In bestuur van - tot: 2002-2006
Bestuursfunctie: Algemeen bestuurslid

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?/ Wat voor paard reed je destijds? En hoe ben je in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Ik heb in 1989 Turbin -een 10 jarige ruin- gekocht van Mariëtte vd Wel. Ik wilde graag een betrouwbaar paard om lekker buiten te rijden. We hebben heel wat sprintjes getrokken over het Scheveningse strand.

Toch wilde ik ook mijn rijvaardigheden wat bijspijkeren en heb op een gegeven moment Karin Arkenbout gevraagd om mij les te geven.

Al snel kreeg het dressuurvirus vat op mij en ben ik voorzichtig in de B begonnen. Toen kon je nog op Meijendel starten. Het was een uur heen en terug onder de man, nog even oefenen op het terrein en dan starten op gras zonder stiften.....

Ik was toen lid van de Scheveningse rijvereniging maar ben al snel overgestapt naar de Delflandruiters. Karin gaf mij les en Turbin logeerde altijd bij haar op de Voortstede als we op vakantie waren. Toen Karin naar Polanerduin verhuisde met haar paarden ben ik haar achterna gegaan en leerde zo de overige leden beter kennen

Wat mij vooral opviel bij de Delflandruiters was het organiseren van clinics. Daar word je nu zo'n beetje mee doodgegooid maar in die tijd was dat heel wat en iedereen die je maar een beetje kende en wat met paarden had, kwam kijken.

Ik heb op late leeftijd Turbin nog in het Z1 uitgebracht en tot op het laatste moment verbeterde hij minimaal twee maal per week het wereldrecord 40 meter sprinten. Hij bleef ondeugend. Helaas kreeg hij op 20 jarige leeftijd last van maagzweer. Ik ben toen in Wassenaar bij Helene Aubert gaan staan zodat hij ook op het land kon.

Na Turbin kwam Upidi, een 9 jarige zwart-bruine ruin waarmee ik meteen Z kon starten. Bernadette belde mij voor een artikeltje in de Centaur. Ook een hele leuke gewoonte van de Delflandruiters. Nieuwe leden en paarden komen in het verenigingsblad.

Bernadette verhuisde later naar Frankrijk en vroeg of ik haar taak in het bestuur niet wilde overnemen. Kostte amper tijd, zei ze.....

Margot Verkaart en ik stapten tegelijk in het bestuur. Dat moet een jaar of 9 geleden geweest zijn. De samenwerking met Polanerduin was verbroken en er werd met smart uitgekeken naar de realisatie van onze nieuwe accommodatie.

Er werd al een tijd onderhandeld met (de nog grotendeels te bouwen) manege Arckelhoeve in Poeldijk. Iedereen was erg enthousiast in het begin maar zakelijk gezien waren er geen goede afspraken gemaakt. Dat ging wringen.

Ondanks het feit dat ik eigenlijk alleen maar clinics organiseerde, heb ik uren aan de telefoon gehangen in een poging de meningsverschillen/ irritaties te sussen en op te lossen maar helaas...

Gelukkig konden we terug naar Polanerduin. Dat werkte niet alleen veel prettiger maar scheelde het hele bestuur veel oeverloze discussies en negatieve energie.

Ik stond inmiddels met mijn paard in Lisserbroek dus op wedstrijd- en clinicdagen sjeesde ik van Den Haag naar Lisserbroek en daarna naar Monster. Dat was niet erg handig en vond dat ik door de afstanden mijn taken niet meer goed kon vervullen. Een jaar of vier geleden heb ik afscheid genomen van de Delflandruiters.

Ik heb nu weer een nieuw paard, een bruine ruin van 6 jaar en sta nog steeds in Lisserbroek. Daar ben ik inmiddels een jaar of 3 voorzitter van de vereniging. Het is een jonge vereniging met maar 30 leden. Ons zwaartepunt ligt op het organiseren van wedstrijden en dat kunnen we goed. Niet alleen omdat we een goed team hebben maar vooral omdat we een onwijs mooie accommodatie tot onze beschikking hebben.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Wat ik van de Delflandruiters zo leuk vond is die "oude hap" die altijd enthousiast aan activiteiten meedoet. Sommigen rijden zelfs geen paard meer maar zetten zich toch in op allerlei manieren.

Ik heb een hele leuke tijd gehad en zie zo af en toe wat bekenden. Ik heb nog steeds een oude adressenlijst in mijn kast en ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om die weg te gooien. Het lijkt me leuk om iedereen weer eens te zien

↑ Attie Kuys met Upidi tijdens de clinic van Ellen Bontje ↑

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Debby van Veen
DLR-lid van - tot: 1994 - heden
In bestuur van - tot: 2000 - heden
Bestuursfunctie: (wedstrijd) secretaris

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

In 1985 hebben de Delflandruiters een 35 jarig jubileumconcoers georganiseerd in Monster bij "De Molenslag". Mijn vader heeft zich destijds ingezet voor de sponsorwerving van het concoers. Avond aan avond was hij ervoor aan het bellen. Het concoers was vlakbij de winkel van mijn ouders en een medewerkster van de winkel deed met haar paard ook mee aan het concoers. Na vliegensvlug mijn afwasklus van de zaterdagmiddag te hebben afgerond ben ik op mijn fiets naar het concoersterrein gereden om naar het concoers te kijken. Helaas was het al zo goed als klaar op het tijdstip dat ik aankwam, maar dat was mijn eerste kennismaking.

Twee jaar later hadden mijn ouders mijn eigenwijze shetlanders ingeruild voor een C-pony, Pepper. Ik reed bij "Stal Othello" in Monster met een groot aantal andere leeftijdsgenootjes. De staleigenaar Andre Koster was voornemens om een ponyclub op te richten en is destijds druk in onderhandeling geweest met de Delflandruiters, die tot dan toe alleen een paardenafdeling hadden. We hebben een periode wekelijks les gehad van Karin Arkenbout, maar helaas mislukte de aansluiting bij de Delflandruiters. Er werd wel een officiële ponyclub opgericht, maar deze sloot zich aan bij de NPC (Nederlandse Pony Club).

Uiteindelijk ben ik bij de paarden gaan starten toen ik oud genoeg was en de pony's toch echt te klein werden. Via mijn toenmalige instructrice Ingrid van Bodegom (destijds ook DLR lid) ben ik dan toch echt lid geworden van de Delflandruiters en ook wedstrijden gaan starten. Zij vertelde mij van de verenigingslessen op Polanerduin en omdat ik "onder de man" naar Polanerduin kon rijden was dat natuurlijk ideaal om de jonge paarden ervaring op te laten doen en zodoende werd de overstap van de NBVR vereniging RMO naar de bij de KNF aangesloten Delflandruiters gemaakt.

Wat voor paard reed je destijds?

Ik reed jonge paarden voor Derk en Roeli Noordhuis uit Wijster. In het begin van mijn lidmaatschap was dat op dat moment een driejarige keurmerrie genaamd Lherma. Daarnaast had ik mijn eigen paard (Marisko), een ruïn van op dat moment pas 2 jaar oud en nog niet zadelmak uiteraard

Debby met Wiwanda →

Wat voor afstamming hadden zij?

Lherma was een Damiro x Appolonius XX

Marisko was een Lauriston x Nimmerdor

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Met Lherma reed ik wedstrijden, aangezien ze nog maar 3 was destijds alleen dressuur, klasse B en L1, ze is net als de meeste volgende paarden van Derk en Roeli Noordhuis die ik reed ook redelijk snel verkocht en zodoende heb ik haar maar kort op wedstrijd gereden.

Hoe kwam je aan dit paard?

Zowel Lherma als Marisko zijn gefokt door Derk en Roeli Noordhuis. Zij fokken KWPN paarden en bij deze mensen heb ik jaren vakantiewerk in de paarden gedaan. Ik maakte er jonge paarden zadelmak en er kwam ook altijd een paard mee naar Monster om te rijden. Zo is Lherma ook meegegaan en Marisko heb ik als veulen gekocht bij Derk en Roeli.

Waar heb je leren paardrijden?

Hmmm in de achtertuin van mijn ouderlijk huis.....er was een vast rondje wat we door de fruitboomgaard reden met mijn twee shetlanders zonder zadel en een cap daar hadden we nog nooit van gehoord. Mijn buurmeisjes waren wat ouder en reden al op de manege, ik was daarvoor nog te klein. Maar zij deden het voor en ik probeerde het na te doen. De shetlanders hielpen daarbij soms in positieve zin door bv. zelfstandig te gaan galopperen, soms in negatieve zin, door niet te willen lopen maar alleen gras te eten waardoor ik geen stap vooruit kwam of een andere kant uit te lopen dan waar ik heen wilde en ik er dan weer eens naast lag.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Jazeker, in de beginperiode van mijn lidmaatschap was er wekelijks verenigingsles van Winneke Bruil voor de B/L combinaties en Karin Arkenbout voor de M/Z combinaties. Ik vond het geweldig om elke week naar les te gaan. Lherma was alleen niet gewend om met andere paarden in de baan te lopen en aangezien ik thuis ook altijd alleen reed moest ik er zelf ook aan wennen (nu nog overigens). Ik reed samen met Margot Verkaart op Guernsey en Helen Lunenburg met Masantha. Er waren er vast meer in de les maar dat is mij niet bijgebleven (sorry). Helen kende ik uit mijn "Othello" tijd, Margot niet maar het was altijd erg gezellig onderling. Margot was kort ervoor bevallen van haar eerste kindje en was begrijpelijk nog wat onwennig in het zadel. Nou die kreeg het wel voor haar kiezen, want zowel Lherma als Masantha konden de les aardig op stang jagen. Zelfs wel eens zo erg dat Winneke er uit lijfsbehoud voor koos om ons, zoals in een manegeles, stuk voor stuk te laten galopperen, terwijl de rest op de A-C lijn moest wachten. Dat vond ik destijds heel gek, maar als ik nu terugdenk zullen we het wel echt bond gemaakt moeten hebben voordat Winneke tot deze drastische maatregel over moest gaan. Vraag me af hoe dat eruit moet hebben gezien.....

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Ja dat virus raak ik nooit meer kwijt volgens mij. Ik heb momenteel een eigen paard, Wiwanda, alias Wiwi. Een inmiddels 7 jarige merrie, ook gefokt door Derk en Roeli Noordhuis. Zij is een Mill Reef VDL xx uit een Monaco x Farn moeder. Met haar kan ik weer volledig de passie uit mijn ponytijd laten herleven, nl. samengesteld rijden. De dressuurlessen volg ik nog altijd bij Karin Arkenbout, we hebben nog meer dan genoeg te leren! Springen doe ik bij Rob van der Voort als het tenminste lukt om er tijd voor vrij te maken en sgw training volg ik bij Michiel Brons en Rom Vermunt. Ik rijd met Wiwi dressuur klasse M1, springen B/L (je mag tegenwoordig flexibel springen en zodoende in twee klasse uitkomen) en SGW klasse M. Maar een buitenrit langs het strand vind ik ook fantastisch!

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Daar kan ik heel kort in zijn: een overtuigende lobby van Karin de Haan en voor ik het wist was ik secretaris. Voor ik secretaris werd hebben Monica Kramer en ik een aantal jaren samen met een aantal andere leden in wisselende samenstelling ook de wintercompetitie georganiseerd (de voorloper van onze huidige ruitershuiscompetitie).

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Gedurende mijn lidmaatschap is er uiteraard het nodige binnen de club veranderd. Van wekelijkse verenigingslessen zijn we via de lessessies naar een vereniging zonder verenigingslessen gegaan. Diverse locaties zijn de revue gepasseerd voor onze activiteiten. In mijn beleving waren de Delflandruiters een echte dressuurvereniging. Toen ik lid werd waren er dan ook maar een paar springers. In mijn ponytijd was dat overigens niet anders, maar ik spring zelf graag. In mijn bestuursperiode heb ik me daarom hard gemaakt voor het organiseren van springlessen/clinics. Dat is een aantal keren gelukt en zo hebben we een clinic van Jack Neefs gehad en hebben Ingrid Sonneveld en Michiel Brons een aantal malen springlessen gegeven. Ook hebben we zo een keer aan het verenigingskampioenschap kunnen deelnemen, waar ook springers voor nodig zijn. Dat is dus deels wel gelukt, maar de keiharde werkelijkheid is dat de sport steeds individualistischer is geworden en de specialisatie zich overal openbaart van de fokkerij tot in de sport/verenigingen. Helaas zijn er nu nog steeds maar een heel beperkt aantal leden die springen. Maar ik denk en hoop dat de Delflandruiters een vereniging is en blijft met verenigingsgevoel en plaats voor iedereen in de paardensport ongeacht de discipline.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

In de beginperiode van mijn lidmaatschap werden de ledenvergaderingen gehouden in de Kastanjehof in Kwintsheul. Heel formeel en strak georganiseerd vond ik dat allemaal. Later werden de ledenvergaderingen (twee per jaar) net als de nieuwjaarsreceptie op Polanerduin gehouden, destijds onze thuisbasis. We begonnen met lezingen aansluitend aan de vergaderingen om zodoende het geheel een wat informeler karakter te geven en meer leden op deze avonden te krijgen. Met het wisselen van thuisbasis, wisselde ook de locatie van de vergaderingen en de nieuwjaarsreceptie van Polanerduin te Monster naar de Arckelhoeve te Poeldijk, terug naar Polanerduin en nu op De Hoeve te Naaldwijk. Ook werden er wel eens ledenvergaderingen gehouden op locaties van eigen leden, zoals in het bedrijfsgebouw van Verkaart of vd Knaap Potgrond. Het aantal leden wat aanwezig was varieert zeer sterk, globaal tussen 10 en 50 leden. Uitschieters waren een ledenvergadering middenin de MKZ periode waarbij maar 2! leden aanwezig waren en een ledenvergadering met bijna 100% opkomst (deels middels volmacht) waarbij werd gestemd over het zoeken naar een nieuwe locatie, vanwege het sluiten van Polanerduin voor woningbouw.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Niets moet, alles mag.

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Moeilijk om daar 1 situatie voor te kiezen. Er zijn voor mij vreselijk veel situaties op te noemen die me bijgebleven zijn, maar als ik erover nadenk zijn dit voor mij de situaties die me als eerste te binnen schieten.

Kijken naar een wedstrijd in Dordrecht

In de periode dat de ponyclub waar ik reeds zich zou aansluiten bij de Delflandruiters zijn we ook een keer met z'n allen naar een concours gaan kijken om eens te zien hoe dat er allemaal aan toe ging. Ik keek mijn ogen uit in Dordrecht waar we waren, jemig wat was dat groot en wat waren daar veel paarden. Uiteraard keken we gigantisch op tegen onze juf van destijds, Karin Arkenbout gaf ons wekelijks les. In Dordrecht reed Karin echter op een zeer onstuimig paard en zodoende deed de situatie zich voor dat we het paard van Karin zonder Karin over het veld zagen racen, ze was er afgegooid tijdens het losrijden voor het springen. Nu kun je het allemaal makkelijk relativeren, maar destijds was ik helemaal gedesillusioneerd dat ook Karin van een paard kon vallen. Dat kon toch niet, wij hadden immers de allerbeste instructrice!

Prijsuitreiking wintercompetitie

De prijsuitreiking van de wintercompetitie is altijd al te paard geweest. Parades behoorden in het verleden standaard tot het concours en je bleef allemaal tot het einde. De prijsuitreiking van de huidige ruitershuiscompetitie is nog steeds te paard maar er wordt veel meer aandacht besteed aan de veiligheid, nadat we in 1998 tijdens de prijsuitreiking Monica Kramer naar het ziekenhuis hebben moeten begeleiden omdat er een paard min of meer over haar heengelopen was. Achteraf liep het allemaal met een sisser af, maar op dat moment was iedereen erg geschrokken.

Val vlak voor start

Als je met paarden bezig bent is er altijd wel wat. Zo deed ik met Marisko mee aan de wintercompetitie. Destijds nog ouderwets buiten losrijden in januari in een buitenbak vol met plassen. Vlak voor ik de ring inmoest viel ik met paard en al en lag ik dus vol in de bagger. Ik wilde graag mijn spullen schoonmaken voor ik de ring in zou gaan want er zat overal zand. Nou daar dacht Karin anders over "erop en rijden en dat zand en die zwarte plekken is dan jammer".

Verenigingskampioenschap / Viertallen

Eindelijk konden we een keer aan het verenigingskampioenschap deelnemen, want in 2004 hadden we (voor het eerst in het bestaan van de DLR?) precies genoeg springers. Op de nacht voor het kampioenschap had het echter zo vreselijk geregend dat het hele veld bij de Flardingharuiters in Vlaardingen volledig onder water stond. Ik had zelf erg graag mee willen doen, maar mijn

paard was geblesseerd op het moment, maar ik vond het fantastisch dat de club kon deelnemen en we ondanks het vreselijke veld toch een geweldige dag hebben beleefd. Het sportieve resultaat was overigens niet overweldigend, maar meedoen is belangrijker dan winnen.

Dit motto gaat ook op voor het viertallen. Veelvuldig hebben we geprobeerd weer een vier/zes of achtstal aan de start te krijgen namens de DLR. In Houten in 2008 deden we mee aan de Merell Cup (=competitie voor viertallen kur op muziek). Geweldig leuke tijd! De uitspraak van Paulien "Dat was best goed, voor jullie doen" zal me altijd bijblijven!

CHIO Zuid Holland Cup

Het toppunt van verenigingsgevoel heb ik gehad bij de CHIO Zuid Holland Cup. In 2005 waren we als club doorgedrongen tot de halve finale welke tijdens het daadwerkelijke CHIO verreden werd. Tijdens de halve finale hadden we veruit de grootste supportersclub bij ons. We waren in onze verenigingskleding zeer goed herkenbaar en lieten onze combinaties na afloop ook duidelijk weten dat we er voor ze waren. Het was geweldig, ook al reed je zelf niet. De sfeer was er helemaal en uiteindelijk werd de 6^e plaats gehaald!

↑Op de foto bovenaan: Karin Arkenbout, Sabrina van Vliet, Esmee van Ditmars, Sharon Swaida. Onderaan: Monique van Guilik, Sharon, Esmee, Sabrina, Anne-Mieke Karsemeijer, Karin ↑

Dagje uit wereldruiterspelen

De dagjes uit zijn ook altijd gezellig. Zo ook met de bus naar de wereldruiterspelen in Aken in 2006. Koek en zopie genoeg, met z'n alle juichen en schreeuwen op de tribune (wat door de overige (duitse) toeschouwers niet altijd als even prettig werd ervaren). T-shirts aan met "beter laag diep en rond als stijf en stug in de mond" Tja ook wij deden mee in het tegenoffensief nadat Anky door de Duitse bladen onderuit gehaald was. Anky live zien winnen en een geweldige proef van de Deense combinatie Andreas Helgstrand met Blue Horse Matine. Uiteindelijk een bus die niet meer wilde starten waarna we midden in de nacht in Aken op straat een potje volleybal hebben gedaan met ballonnen, we maakten er maar wat van!

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Vele uren vergaderen, onder het genot van een drankje en kilo's snoep, koek en chips, meer dan genoeg paardenpraat en een hele hoop lol. Daarnaast vele uren zweten en stress omdat het voor mij als controlfreak niet altijd mee valt om dingen los te laten. Kortom: onvergetelijke momenten en het allerbelangrijkste: vriendschappen voor het leven!

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Ik blijf toch vasthouden aan het ouderwetse verenigingsgevoel dus ik hoop dat het bestuur en de leden zich daarvoor willen blijven inzetten.

↑Een jonge Debby met haar pony Pepper ↑

Delflandruiter bruiloften

In de afgelopen 60 jaar, zijn heel wat leden van de Delflandruiter in het huwelijksbootje gestapt.

Steevast werd het bruidspaar begeleid door een colonne van Delflandruiterleden, in volledig wedstrijdtenue en compleet met verenigingsvaandel.

Hieronder vind je foto's van een aantal van deze Delflandruiterbruiloften.

↑ De eerste Delflandruiterbruiloft:

Jo Rodenburg (secretaris DLR) met Ed de Kroes (penningmeester DLR)(1953) ↑

↑ *Bruiloft Riet van Woerden met Gerrit de Haan (1957)* ↑

↑ *Bruiloft Bernadette Hoefsloot en Wil Kester (1987)* ↑

↑ *Bruiloft Alice de Gier en Jan Medendorp (medio jaren '80)* ↑

↑ De foto is weliswaar zonder paarden en ruiters maar ook bij de bruiloft van Jan Sonneveld en Ingrid Kerklaan waren de Delflandruiters goed vertegenwoordigd (1983)↑

↑ 25 jarig huwelijksjubileum Cor Valstar↑

↑ Bruiloft Michel en Eveline (1986)↑

↑ *Bruiloft Wilma Alleblas en René van Steenberg (1991)* ↑

↑ *Bruiloft Mariëtte van de Wel en Ruud de Veen (1997)* ↑

↑ *Bruiloft Reeni Hildebrand en Brian van Rijn (2006)* ↑

*Helen Jongeneel en
Martin van Royen (2004)*

Wist u dat.....?

- Ook in de paardensport de tijden veranderen?
- Vroeger er nooit mest uit de rijbaan gehaald hoefde te worden?
- Paarden gewoon los konden in de rijbak?
- Eventuele gaten gewoon dicht werden geharkt?
- Of gewoon een gat bleven, maar dat niemand daarover klaagde?
- Er ook voor een accommodatie helemaal geen veiligheidscertificaat nodig was?
- Je gewoon een clinic kon organiseren op een landje langs de A4?
- Je vroeger gewoon de hele dag op wedstrijd ging?
- Je dan 's ochtends om 6 uur gerust al voor dag en dauw op pas moest?
- Er een heel ophaalschema voor de chauffeur gemaakt werd?
- Dit nog zonder Tom Tom was?
- Je de avond van te voren een telefoontje kreeg, waar je de volgende ochtend hoe laat verwacht werd?
- Je daar je paard/ pony op de vrachtwagen van de club zette?
- De hele vereniging dit zo deed?
- De hele club dus op dezelfde wedstrijd was en iedereen elkaar aanmoedigde?
- Je verplicht was aan het einde van zo'n lange wedstrijddag mee te rijden in de parade?
- Paarden toen ook heus wel eens druk, stout of moe waren?
- Maar iedereen gewoon meedeed en er zelden wat mis ging?
- De parades werden geleid door de parade commandant?
- Er een pauze was tijdens de lessen?
- Je lessen de hele avond duurde?
- Je gerust met 15 man in een bak reed?
- Er in de pauze gelegenheid was om koffie of thee te drinken?
- Je les voor de pauze bestond uit dressuur en je les na de pauze na het bouwen van de hindernissen en het dichtscheppen van de hoefslag bestond uit springen?
- Vroeger alles maar dan ook alles via de secretaris liep?
- Je als je een wedstrijd wilde rijden, dit doorgaf aan de secretaris, zij/ hij dan je inschrijving verzorgde, startgeld betaalde, vervoer regelde etc.?
- De secretaris ook alle uitslagen van iedereen per onderdeel handmatig bijhield?

- U Je op deze manier een mooi overzicht had of je altijd voor dezelfde oefening gelijke punten scoorde?
- U Je vroeger gerust op de rug van je paard of in de hooiberg een sigaret rookte?
- U De Delflandruiters zijn begonnen met circa 15 leden in 1950, gegroeid naar 45 leden eind jaren 80, naar 110 leden in 2003, momenteel rond de 80 leden
- U In de beginjaren hoefde er geen contributie betaald te worden, maar droeg ieder naar vermogen bij aan de lessen en wedstrijden.
- U Je als er een clinic wordt georganiseerd in de buitenbak, en het heel hard regent, je ook gewoon een trailer kan neerzetten naast de bak om de instructrice te laten schuilen?
- U Het Delflandruiterviertal in het verleden heel wat prijzengeld in de wacht heeft gesleept?
- U Dit prijzengeld ten goede kwam aan de vereniging?

Voorbeelden van dingen die veranderd zijn:

↓Met zijn allen de hele dag op concours (circa 1970)↓

Voorbeeld Achttaal

kl.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	Tot.	Pkt.	Tot.	Prijz.	Beeth.						
M	7	6½	7	6	7	6½	7	6½	6½	7	7	7½	6½	6½	8	102½	3	(12)	1	25,-						
M	7½	7½	6	7	7½	7½	7	7½	7½	7½	7	7½	8	8	8	111	8	(20)	1	60,-						
M	6½	6	6	6½	5½	7	6½	6½	6	6½	6	7	6	6	7	95	-	-	5	-						
M	6½	6½	6½	6½	7	6½	6	7	5	6	7	8	7	7	8	97½	-	-	3	20,-						
M	6½	6½	7	5	6½	6	5½	6	5	5½	5½	8	6	6	7½	104½	-	-	4	-						
M	7	6½	7	6	7½	8	7	6	7	7½	7	8	7	7	8	106½	5	(25)	1	60,-						
1964																										
M	7	5½	6½	4½	7	6	6½	7	6½	5½	6½	7	6½	7	8½	97½	-	-	4	30,-						
M	6	6	5½	5½	5½	6½	6½	6	5½	6	5½	5½	5	5½	6½	87	-	-	6	-						
M	6	5	5	4½	6½	5½	6	5	6	5	5	7	6	6	7	85½	-	-	2	20,-						
M	6	6½	6	6	7	6	7	8	7½	6	6	7	6½	7	8	100%	-	-	5	85						
1966																										
Reglementie aangevraagd en gekregen.																										
M	5½	6	6½	6½	6½	5½	5½	7½	7½	7½	7½	5½	6	6	8	92	-	-	-	-						
M	6	6½	5½	7	7	6	7	6	7	6	7	5	6	6½	7½	96	-	-	3	40,-						
M	7	6	7	7	6½	6	6½	7	7	6½	7½	7	7	6½	8	102½	3	3	1	50,-						
M	6	6	6½	7	6½	6	6	6	6½	7	6	6½	6½	6	6	95	-	-	5	10,-						
M	6½	5½	5½	6	5½	5½	5	5½	6	5½	5	6½	5½	6	6½	86	-	-	4	10,-						
Deelnemers.																										
14/10.63	G. Duijvesteyn - Wina	A. Duijvesteyn - Otalik	T. v. Antwerpen - Echair	M. Hoek - Romeo	K. v. d. Eijk - Roldand	R. den Haan v. W. - Hassam	M. den Haan - Arjo	A. v. d. Linden - Sarina	17/10.63	G. Duijvesteyn - Wina	A. Duijvesteyn - Otalik	T. v. Antwerpen - Echair	M. Hoek - Romeo	W. Verbeek - Roldand	R. den Haan v. W. - Hassam	M. den Haan - Arjo	A. v. d. Linden - Sarina	20/10.63	G. Duijvesteyn - Wina	A. Duijvesteyn - Otalik	T. v. Antwerpen - Echair	M. Hoek - Romeo	R. v. d. Eijk - Roldand	W. Verbeek - Roldand	R. v. Woerden - Hassam	A. v. d. Linden - Sarina
30/10.63	G. Duijvesteyn - Wina	A. Duijvesteyn - Otalik	T. v. Antwerpen - Echair	M. Hoek - Romeo	K. v. d. Eijk - Roldand	R. den Haan v. W. - Hassam	M. den Haan - Arjo	A. v. d. Linden - Sarina	14/9.63	G. Duijvesteyn - Wina	A. Duijvesteyn - Otalik	T. v. Antwerpen - Echair	W. Verbeek - Roldand	K. v. d. Eijk - Roldand	R. den Haan v. W. - Hassam	M. den Haan - Arjo	A. v. d. Linden - Sarina	18/5.64	G. Duijvesteyn - Wina	R. v. d. Helm - Otalik	T. v. Antwerpen - Echair	M. Hoek - Romeo	M. v. d. Eijk - Roldand	M. Sprenkers bag. - Hoek	R. den Haan v. W. - Hassam	P. Mungenbrager - Arjo

↑ Voorbeeld van de uitslagenlijst zoals de secretaris deze vroeger bijhield. Deze uitslagenlijst is van het Delflandruiter achttaal ↑

Delflandruiter optochten

↑ Sinterklaasoptocht 1969 op de Leyweg ↑
↓ Medio jaren 1980 De Sint op het paard Unitas
van Henk en Fiet van Leeuwen ↓

↑ *Sinterklaasoptocht met alle zwarte pieten (1987)* ↑

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Wil van der Meer
DLR-lid van - tot: 2007 - heden
In bestuur van - tot: 2008 - heden
Bestuursfunctie: penningmeester

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Via mijn vriendin Elvera, op haar paard heb ik mijn eerste wedstrijden gereden

Wat voor paard reed je destijds?

Op Oraldo, een schimmel

Wat voor afstamming had hij?

Geen idee

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Dressuur, ik ben een beginnend wedstrijdruiter op B-niveau. Ik ben een laatbloeier.....

Hoe kwam je aan dit paard? (bv zelf gefokt of gekocht bij de boer, advertentie hoefslag o.i.d.)

Van mijn vriendin Elvera.

Waar heb je leren paardrijden?

Op manege Double M in Naaldwijk. Het zou eigenlijk geen manege kunnen heten met maar 5 paarden. Er werd alleen zaterdags gereden, de rest van de week stonden de paarden in de wei.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Toen ik lid werd werden er geen verenigingslessen meer gegeven.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Ja, ik rijd nu wedstrijden met een paard van manege El Sham in Monster. Ik mag nu L2 met dit paard te gaan starten.

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Christine wist wat voor werk ik in het dagelijks leven doe, en zij dacht dat ik wel wat zou kunnen betekenen in het bestuur.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Nee, de overgang van Polanerduin naar de Hoeve is net voor mijn tijd gebeurd.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Ik heb nu 3 ledenvergaderingen meegemaakt en gemiddeld waren er zo'n 25% leden aanwezig. De nieuwjaarsreceptie was heel gezellig hoorde ik, maar daar was ik verhinderd.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Ik heb al twee keer meegedaan met de Ruitershuiscompetitie, heel leuk!! Maar dat is natuurlijk geheel vrijwillig. We hebben geen verplichte activiteiten.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Een stukje saamhorigheid, drukte (bestuur), inzicht in de bestuurlijke achterban (KNHS verdeeld in regio's en kringen)

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Voor het bestuur niet, daar zit ik namelijk nog zelf in. Maar voor de leden: laat je zien en horen!!

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Richard ten Kate
DLR-lid van - tot: 1997-heden
In bestuur van - tot: 2000 t/m 2005
Bestuursfunctie: Vicevoorzitter en Penningmeester, daarnaast heb ik de toenmalige DLR-website ontworpen en was een jaartje of 5 webmaster ☺

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Op inventatie van Karin de Haan.

Wat voor paard reed je destijds?

Livorno

Wat voor afstamming had hij?

Ramiro x Wellington x Gurioso

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Van alles wat ☺

Hoe kwam je aan dit paard? (bv zelf gefokt of gekocht bij de boer, advertentie hoefslag o.i.d.)

Gekocht via internet bij mensen privé. (was een erg lief paard overigens)

Waar heb je leren paardrijden?

Manege El-Sham, heeeel lang geleden !!

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ja ik reed mee in de manegespringles. Dressuurles deed ik iedere week bij Karin Arkenbout. (wie niet)

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Ik ben inmiddels zelf instructeur en geef diverse springlessen op Manege Middenhof. (Maassluis)

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

De DLR was penningmeester-loos. Karin de Haan dacht als die een bedrijf kan runnen kan die vast ook wel penningmeester worden ☺

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Ik heb de toenmalige DR website ontworpen en was een jaartje of 5 webmaster ☺

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Dat was nog in Wateringen, later bij Polanerduin, de Arkelhoeve, weer Polanerduin en de huidige locatie is Naaldwijk

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Gewoon een gezellig club met allemaal gedreven mensen !

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Gezellige club, mensen en vooral echte paarden mensen.

↑ Richard met zijn paard Sanne op het strand ↑

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Paulien van de Graaff
DLR-lid van - tot: 2004-heden
In bestuur van - tot: 2005-heden
Bestuursfunctie: vice-voorzitter

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Shelley Ris heeft een tijdje op mijn vorige paard, Ons Jos, bijgereden en vertelde vol enthousiasme over de leuke, actieve en gezellige vereniging waar zij lid van was. Of dat niet iets voor mij zou zijn? Omdat het wel erg leuk klonk ben ik een keer gaan kijken op de verenigingsles op vrijdagavond.

En ja toen kon ik er natuurlijk niet meer onderuit.... Het was inderdaad zo leuk en gezellig als dat ze gezegd had, dus ben ik maar meteen lid geworden.

Wat voor paard reed je destijds?

Ik reed 'Ons Jos', een grote vos van (uiteindelijk) 184cm.

Paulien met Ons Jos→

Wat voor afstamming had hij?

Samber x Mytens XX

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Ik reed meerdere keren per week met Ons Jos

buiten en tussendoor trainde ik hem dressuurmatig. We hebben Z2 dressuur gereden.

Hoe kwam je aan dit paard?

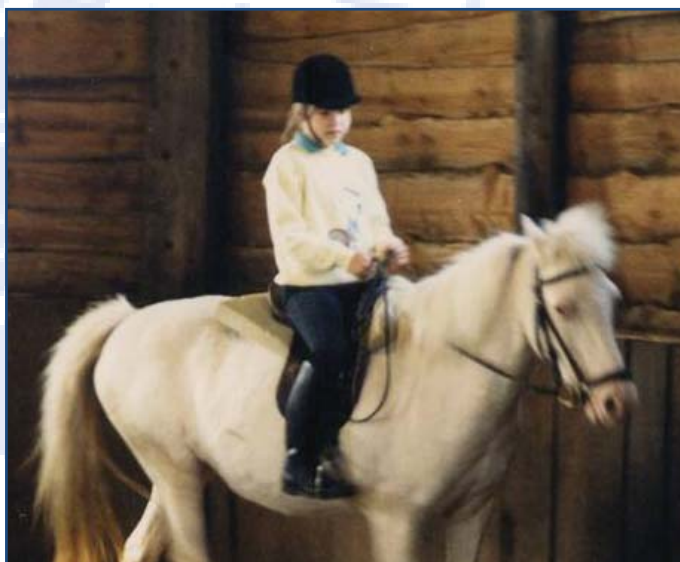
Een advertentie in de Paard en Sport, deze luidde T.k. 4-JR. Vosruin, stm 1.72 m. v. Samber. Licht aangereden. Vraagprijs f5800,-, 8-JR NED TREKPAARD. Goed getuigd. Vraagprijs f3400,- Tel 040-.... En ja obv deze informatie belde je dan

iemand op, vroeg wat zaken over stalondeugden ed. en dat was het dan wel. (voor de goede orde ik had dus niet gebeld voor het trekpaard....). Nadeel was dat Ons Jos bij een boertje in Geldrop stond met nogal een zwaar accent/ dialect en het boertje bij alles wat je vroeg iets mompelde in de trand van "Mwah, dan mot je maar kom'n kieken..." Dus op naar Geldrop en daar stond op een boerderijtje met wat woonwagens, (incl. tinkers in de voortuin), erg veel lelijke paarden en een zeer modderige buitenbak een 4 jarig paard met zwaar verwaarloosde hoeven, maar.... ook met super fijne gangen. Het boertje draafde hem (terwijl er een sneltrein langsdenderde) naast de treinbaan voor en Tja, het was wel een erg leuk beest en totaal niet onder de indruk van een sneltrein! Dus er ook maar even op in de rijbak, annex zwembad. En ja hoor helemaal verkocht. Er had welgeteld 5 á 10x iemand opgezeten, maar hij pakte het erg braaf op dus Ons Jos was van ons. Mooiste van alles was dat we bij de aanschaf nog 'zegengeld' meekregen. Ofwel 25 gulden van het aankoopbedrag kreeg ik terug bij wijze van zegening... Ons Jos is inmiddels al ruim 5 jaar dood, maar deze 25 gulden heb ik nog steeds.

Waar heb je leren paardrijden?

Op manege de Prinsenstad op Pinkelotje. Zie deze foto van mijn eerste paardrijles

[Paulien op Pinkelotje bij haar allereerste paardrijles](#)→

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Ja, in het eerste jaar heb ik met Ons Jos meegereden in de verenigingslessen annex lessessies. We hadden telkens 6 keer les van een instructeur. Ik heb onder andere bij Frans van de Meer die destijds bij Ton de Kok werkte en bij Sietske de Man gereden, van de springlessen weet ik niet meer wie die gaf.

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Sinds kort heb ik weer een nieuw paard. Een 7 jarige Gelderse ruin, genaamd Gijs. Daarnaast heb ik nog mijn oude dressuurpony Niels en een Shetlander Gizmo, beide zijn 21 jaar. Verder ben ik in de weekenden zeer geregeld als dressuurjurylid op dressuurwedstrijden te vinden. En ik zit natuurlijk in het bestuur van de Delflandruiters, kortom de dagen zijn goed gevuld met veel paardensport.

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Christine Koornneef had gevraagd of ik een keer meeding naar een regiovergadering van de KNHS omdat er geen andere bestuursleden mee konden. Ik ben de beroerdste niet, dus vooruit dan maar. Maar ja toen we eenmaal in de auto daar naartoe reden vroeg ze of ik niet in het bestuur wilde. Ja en in een auto kan je nou eenmaal geen kant op, dus ik 'moest' wel ja zeggen....

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Toen ik lid werd, was de Arckelhoeve onze thuisbasis. Na enige tijd zijn we (terug)verhuisd naar Polanerduin, en toen Polanerduin een paar jaar later haar deuren sloot zijn we verhuisd naar de Hoeve.

De keuze maken voor een nieuwe locatie is er niet één die over een nacht ijs gaat. Een locatie moet namelijk goed aansluiten bij de wensen van de leden en de activiteiten die georganiseerd worden. Aan elke verhuizing is dan ook een uitgebreid proces vooraf gegaan.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

De ledenvergaderingen zijn op Polanerduin, De Hoeve en bij het Ruitershuis gehouden. De nieuwjaarsrecepties op Polanerduin en De Hoeve. Meestal zijn er bij dit soort gelegenheden (mede afhankelijk van wat er op de agenda staat) tussen de 30 en 50% van de leden aanwezig.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Nee gelukkig niet. Het wordt natuurlijk wel altijd zeer gewaardeerd als mensen meehelpen als vrijwilliger bij de diverse activiteiten

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Hoewel ik aanvankelijk vooral lid van de Delflandruiters ben geworden om aan clinics te kunnen meerijden, heb ik tot op heden maar twee keer een clinic kunnen rijden omdat ik al die andere keren geen paard tot mijn beschikking had. Ik hoop dat met mijn nieuwe paard daar verandering in gaat komen en ik alle leuke clinics (die ik overigens zelf organiseer) mee kan rijden. Hopelijk komen al die mooie verhalen en anekdotes dus nog in de komende jaren.

Het leukste dat ik met een paard heb meegemaakt bij de Delflandruiters was het meerijden in de prijsuitreiking van de wintercompetitie in 2004. Ik was net lid en had nog nooit een prijsuitreiking te paard gedaan en meteen de tweede of derde wedstrijd bij de Delflandruiters mocht ik al een 'echte prijsuitreiking te paard' doen erg leuk!

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Heel veel gezelligheid en met name hele leuke bestuursvergaderingen (met erg veel snoep op tafel). Maar zonder de Delflandruiters had ik ook nooit meegegaan met de supergezellige jaarlijkse vakanties naar de Veluwe met de paarden. Weliswaar worden deze vakanties niet vanuit de Delflandruiters georganiseerd maar het merendeel van de vrouwen die meegaan is lid.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Niet echt, maar ik nodig alle leden graag uit om zoveel mogelijk activiteiten zoals clinics e.d. te bezoeken (of nog beter er aan mee te doen). Het excuus "Ik ken er toch niemand" gaat echt niet op. Juist door te komen leer je de andere leden goed kennen en dan wordt de vereniging nog gezelliger dan nu al het geval is.

PSV Delflandruiters 60 jaar

Naam: Christine de Munck
DLR-lid van - tot: 2002-heden
In bestuur van - tot: 2003-heden
Bestuursfunctie: Voorzitter

Hoe ben je destijds bij de Delflandruiters gekomen?

Via Bernadette Hoefsloot. Zij was in die tijd mijn buurvrouw en uiteraard mocht ik nergens anders lid worden van haar.

Wat voor paard reed je destijds?

Dezelfde als die ik nu nog steeds heb. Een Hongaars warmbloed met Nederlandse voorouders.

Wat voor afstamming had hij?

Justboy x Goliath

Reed je wedstrijden? En zo ja dressuur, springen of samengesteld? Op welk niveau?

Ik heb tot vorig jaar met Rafiki alleen maar dressuurwedstrijden gereden. Rafiki is echter nu hij Z1 loopt, zo'n beetje aan het einde van zijn dressuurcarrière dus moest ik wat nieuws. Toevallig kwam in die tijd net de SGW op mijn pad en dat zijn we gaan proberen. Gelukkig vinden Rafiki en ikzelf het mega leuk dus daar zijn we nu volop in bezig. Inmiddels hebben we drie crossen in de B achter de rug.

Hoe kwam je aan dit paard?

Gekocht via een voor mij bekende in de paardenwereld. Ik kwam de stal binnen en zag een heel mooi paard staan, echt liefde op het eerste gezicht! Ik weet nog dat ik toen dacht, dat kan hem nooit zijn.... Maar ik had geluk het was hem wel en natuurlijk was ik helemaal verkocht.

Waar heb je leren paardrijden?

Jeetje dat is al lang geleden. De eerste aanraking met paarden was via een oom die een paard had gekocht dus daar heb ik ook er voor het eerst opgezeten. Echte lessen heb ik gekregen bij Marja op de Hoge Geest in Naaldwijk. Geen idee meer hoe de manege genoemd werd in die tijd.

Reed je mee in de verenigingsles van de Delflandruiters en met wie reed je samen in de les? Van wie kreeg je les?

Tegen die tijd dat ik lid werd waren de verenigingslessen al op het einde aan het lopen. Ik heb nog wel een tijdje met de springlessen op de Arckelhoeve mee kunnen rijden. Dat was echt zo onwijs gaaf. De voor mij leukste herinnering daaraan was de eerste keer dat Rafiki met Richard in de springles reed. Toen kwam ik erachter dat hij ook dat kon. Hij kon dressuur rijden, springen en buiten rijden wat wilde ik nog meer. Les kregen we van elke weer een andere instructeur.

↑Op de foto: Christine met Rafiki↑

Doe je nog steeds wat met paarden? Zo ja wat?

Ja dat doe ik, maar dat hebben jullie hierboven al kunnen lezen. Ik rijd nog steeds een paar dressuurwedstrijden per jaar rijden en verder ben ik op wedstrijdgebied nu bezig met SGW, dat virus heeft toegeslagen. Ook rijd ik graag lekker zoveel als mogelijk buiten. Verder zit ik natuurlijk in het bestuur van onze onwijs leuke vereniging en ben ik sinds kort ook FNRS jurylid (dus ik mag nu hartstikke leuk de proefjes van manege kindjes jureren).

Hoe ben je destijds in het bestuur van de Delflandruiters gekomen?

Ooit een keertje mijn diensten als hulpje aangeboden aan het bestuur (foutje 'haha') en binnen een paar maanden daarna gevraagd of ik in het bestuur wilde komen.

Is er gedurende je bestuursperiode iets wezenlijks binnen de vereniging veranderd? Of heb je je ergens hard voor gemaakt en is dit wel of niet gelukt? Hoe ging dit?

Er is binnen mijn bestuursperiode zeker veel veranderd. Gelukkig alleen wat accommodaties betreft. We zijn van de Arckelhoeve naar Polanerduin gegaan en toen deze moest sluiten zijn we naar "Trainingsstal de Hoeve" gegaan.

Waar ik me hard voor probeer te maken is het saamhorigheid gevoel binnen onze vereniging. De maatschappij wordt steeds meer individualistisch en ik heb er mijn twijfels over of dat wel zo een goede ontwikkeling is. Mensen krijgen het steeds drukker en hebben voor een hoop dingen geen tijd meer. Het motto "meedoen is belangrijker dan winnen" staat bij onze vereniging hoog in het vaandel en dat zou ik persoonlijk nog veel meer willen. De gezelligheid onderling is wat mij betreft een heel groot goed.

Waar werden de ledenvergaderingen en nieuwjaarsrecepties gehouden? Hoeveel mensen/ procent van de leden waren dan ongeveer aanwezig?

Haha, als je drie accommodaties hebt meegemaakt dan is er geen kort antwoord mogelijk. Op de Arckelhoeve heb ik wel de ledenvergaderingen mee gemaakt maar nooit de nieuwjaarsreceptie. Op Polanerduin beide wel en op "de Hoeve" worden er ook ledenvergaderingen gehouden. Ook is na even weggeweest te zijn de nieuwjaarsreceptie weer in ere hersteld. Helaas ben ik daar nog niet bij geweest omdat ik altijd heerlijk aan het skiën ben in die tijd. De verhalen zijn echt super positief. Ook heb ik een keertje een ledenvergadering meegemaakt op het Ruitershuis en dat was ook een goed idee, al was het wat minder voor de portemonnee want na de vergadering mochten we tegen korting de winkel leeg kopen.

Waren er nog activiteiten waar je als lid aan moest meedoen?

Nee gelukkig zijn die er niet. Ik vind dat je dingen uit je eigen vrije wil moet meedoen en mensen tot iets dwingen is wat mij betreft geen goed idee. Gelukkig zijn er zoveel vrijwilligers die zich elke keer weer inzetten voor de vereniging dat dit ook niet nodig is. Zonder onze vrijwilligers zou alles echter niet mogelijk zijn. Dus we zijn onwijs blij met deze mensen die zich keer op keer weer inzetten voor de vereniging.

Wat is het leukste/ mooiste/ meest bijzondere dat je hebt meegemaakt met de Delflandruiters?

Jeetje, dit is weer een vraag waar ik echt niet zo maar een antwoord op heb. Ik heb een paar hele fijne vriendschappen aan de DLR overgehouden. Verder zijn de bestuursvergaderingen elke keer op zich weer een feestje. Natuurlijk zijn er ook minder leuke kanten aan de bestuursfunctie, maar als je zo een leuk bestuur hebt waar wij nu inzitten dan zijn die minder leuke kanten zo weer vergeten. Ook de vakantie welke we ieder jaar met de meiden hebben zijn een leuk, mooi en bijzonder moment uit mijn DLR tijd. Ook het viertallen was een hele leuke tijd, vooral toen wij voor de tweede maal officieel starten in Dronten. Uren waren we onderweg om vervolgens niet zo'n beste proef te rijden. Tijdens de proef, waarbij Rafiki al wat stoute dingen had uitgehaald, zei Judith Hoogweg "en dat rijdt nou Z". We kwamen breeduit lachend of liever gezegd dubbelgevouwen van de slappe lach de baan uit. De toeschouwers zullen minstens gedacht hebben dat we vonden dat we een hele goede proef gereden hadden, niets was minder waar. Maar we hadden wel de grootste en meeste lol!! Dit in tegenstelling tot andere viertallen die elkaar de huid vol scholden.

Wat heeft het lidmaatschap van de Delflandruiters jou gebracht?

Heel veel leuke kennissen, hele fijn vrienden, gave vakanties maar ook heel veel dingen die ik leer van de bestuursfunctie. Conclusie iedereen zou lid moeten worden van de DLR.

Heb je nog tips voor het huidige bestuur en Delflandruiterleden?

Voor de leden heb ik er wel eentje. Als je nog niet zoveel mensen kent binnen de vereniging voel je dan niet geremd om eens een keertje een vergadering, de nieuwjaarsreceptie of het dagje uit te bezoeken. Je zult denk ik ervaren dat al onze leden hele leuke mensen zijn, die graag nieuwe mensen in ons midden opnemen. Als je deze stap durft te nemen zal je gauw genoeg merken dat je zoveel leuke kennissen en misschien zelfs wel fijne vrienden er aan overhoud. Niks leukers toch om samen met een aantal leden op wedstrijd te gaan of als je ergens komt dat je niet alleen bent, maar mede DLR-leden tegenkomt.

FLANDRUITERS HIELDEN GESLAAGD JAARFEEST NA KAMPIOENSCHAPPEN

laatste plaats was gister-
te grote zaal van gebouw
gerd" te Wateringen bezet
odigden, leden en donateurs
landelijke rijvereniging „De
ruiters" om het jaarfeest te
Voorzitter A. L. Verhagen
in zijn openingswoord ver-
digers van de Kon. Ned.
van landelijke rijveren-
en van zusterverenigingen
een overzicht te geven over
elopen verenigingsjaar.
ver kon hij in tegenstelling
ge jaren slechts verheugde
laten horen. Zowel op natio-
op provinciaal terrein zijn
leden bijzondere prestaties
G. Duyvesteijn was natio-
mpioen zware dressuur ge-
en mevrouw R. de Haan-
erden had beslag weten te
op het nationale kampioen-
ames.
Delflandruiters-achtal was
en geworden tijdens de pro-
wedstrijden van Zuid-Hol-

duel waren bovendien zes-
zen in de wacht gesleept.
ertig eerste zowel met
als met springen. Beide
men overhandigde hij een
rijzweep uitgevoerd in de na-
kleuren.

Instructeur R. Mulders, die dag
en nacht voor de Delflandruiters
klaar staat, soms zelfs 's nachts
om vier uur reeds bezig is met
dressuur, terwijl hij overdag in-
structeur is van de Haagse bere-
den politie, ontving als geschenk een
zognaamde wandel-zitstok.

Bijzondere lof zwaaide voorzitter
Verhagen ten slotte toe aan bur-
gemeester dr. M. P. A. Meissen van
Wateringen, die steeds vele
faciliteiten verleent en bovendien de
Delflandruiters na de kampioen-
schappen met muziek liet inhalen
en een receptie aanbod in de bur-
gerzaal van het raadhuis.

Al blijft er in het Westland en
vooral in Wateringen steeds minder
weiland over om vee en dus ook
paarden te houden, al zou men dus
verwachten, dat de belangstelling
voor de landelijke ruiterssport zou
afnemen, niets blijkt minder waar:
het ledental neemt nog steeds toe.

Feestprogramma

Het feestprogramma werd ge-
bracht door Fred Bourgonje met
een musical-varia, getiteld „Kol-
derado". Het eerste gedeelte was
opvallend goed verzorgd. „Char-
me en vrolijkheid" door de Fratelli-
li's met concerto in Q verbogen
terts op melodieën o.a. van Beetho-
ven, Bach, Stravinsky, Liszt en Ri-

● Leden van een ruitervereni-
ging op een jaarfeest, en tóch in
rijkostuum. Is dat gek? Nee, moe-
ten we constateren. Voor deze
ruiters is het dragen van hun
kostuum alleen al een feest, zodat
men weet dat het voor deze rui-
ters gisteravond „dubbel op" ging

chard Strauss, en de typische Spaan-
se muziek van Los Cobanos.

Veulen op podium

Bij de aankondiging van de pau-
ze ging het doek opnieuw open en
stond een veulen schichtig tegen het
scherpe voetlicht in te kijken. Het
vormde de prijs van een grote ver-
loting. Tijdens de tweede helft tra-
den op Fred Bourgonje en Cap Klin-
kenberg met „Van de hak op de
tak", de Fratelli's met „Melodieën
in vogelvlucht, een kwartet, bestaan-
de uit Cap Klinkenberg, Tonny Du-
rant Corry van der Werf en Fred
Bourgonje, met: „Monument(eh)
zorg" en Los Cobanos met: „Fiesta".
Na afloop was er dansmuziek
van „The Crazy Gang" onder lei-
ding van Piet Stuijzand.

1960 Jaarfeest

CENTAUR 78 PSV DELFLANDRUITERS

Delflandruiters actief in lustrumjaar

WATERINGEN — De Landelijke Ruitervereniging „De Delflandruiters” uit Wateringen, bestaat dit jaar 35 jaar, een bijzonder feit dat op passende wijze zal worden gevierd. In september organiseert deze ruitervereniging een groot concours hippique in de Monsterse Duinen, waar naar schatting 250 paarden en ruiters aan deelnemen.

Aan het lidmaatschap van de pony-afd. binnen de Delflandruiters wordt wel de voorwaarde gesteld dat men zelf de beschikking heeft over een pony en dat men de 18-jarige leeftijd nog niet heeft bereikt. De toekomstige pony-clubleden werken er net als de 'paarde-leden' zelf aan mee om de kosten voor het rijon-

derricht en de wedstrijden zo laag mogelijk te houden door mee te werken aan Sinterklaas- en Kerstoptochten, die op zichzelf al een ware happening vormen.

Inlichtingen met betrekking tot de op te richten ponyclub kan men verkrijgen bij mevr M. Zuyderwijk, tel. 01742-5290

Verder bestaan er vergevorderde plannen voor het oprichten van een pony-afdeling, waar kinderen op een verantwoorde manier rij-onderricht kunnen krijgen.

Binnen niet al te lange tijd zal op het buitenterrein van de vereniging in Wateringen een start worden gemaakt met de lessen, die één- of tweemaal per week zullen plaatshebben. In een later stadium bestaat er ook de mogelijkheid om deel te nemen aan dressuur- en springwedstrijden.

Hoefslag

DELFLANDRUITERS organ GROOT CONCOURS HIPPI in MONSTER

Het is al weer heel wat jaren geleden dat thousiaste ruiters en amazones in het Zu Wateringen de koppen bij elkaar staken tot de oprichting van een landelijke rijver Delflandruiters.

Om precies te zijn vond dit feit 35 jaar gele hetgeen uiteraard niet ongemerkt voorbi Ter gelegenheid van dit zevende lustrum de Delflandruiters op **21 SEPTEMBER** groots opgezet concours hippique op een gen terrein tegen het strand in de gemeen De organisatie verwacht een groot aantal op dit rijk van prijzen voorziene concour waar naast de K.N.F.-ruiters en -amazone van de N.B.V.R. en V.V.D.R. van harte v Verder valt er op showgebied nogal wat het is in ieder geval zeker dat ook de aa paarden zich niet onbetuigd zullen laten. Kortom, een paardenevenement met v wils.

Tot ziens op 21 september in Monster!

Hoefslag

JUBILEUMCONCOURS DELFLANDRUITERS, 21 SEPTEMBER TE MONSTER.

Programma: Springen: B, L, M, Z + Speel uw Spel.
Dressuur: B, L, M, Z + Duitse L-proef. Afdelingen:
4- en 8-tallen. Voor alle rubrieken zijn klinkende geld-
prijzen. Opengesteld voor NBVR en KNF.

Inlichtingen: Secretariaat, mevr. F. van Leeuwen, tel.
01742-3428.

Inschrijving op volgorde van binnenkomst.
Sluiting 3 september.

Monsterse duinen één dag in het teken van de ruitersport

Een prachtig terrein en uitstekende weersomstandigheden. Dat waren twee belangrijke ingrediënten van het Concours Hippique dat de Delflandruiters uit Wateringen ter ere van het 35-jarig bestaan van de vereniging op 21 september jl. hielden. Het terrein in de Monsterse duinen maakte de hoog gespannen verwachtingen wat betreft de bereikbaarheid volledig waar, zodat het talrijke publiek kon genieten van goede ruitersport. Het concours was opengesteld voor zowel KNF- als NBVR-leden.

Er waren ruim 400 inschrijvingen, waarvan zo'n 130 voor het onderdeel springen. Opvallend was het grote aantal Z-combinaties, hetgeen waarschijnlijk te maken had met de riante prijzengelden. Veronica van Zon van de ZHRJV slaagde er met haar paarden Pricessless en Misty Fix als enige tijdens het Z-springen foutloos te blijven, hetgeen haar een eerste en tweede plaats opleverde en er ook voor zorgde dat het pu-

blik verstoken bleef van een barrage. Derde werd Martine v.d. Plas met Parcival, van R.L. Marfleet. Het M-springen werd een overwinning voor J. van Driel met Rebel van L.R. St. Maartensdijk. Tweede en derde werden resp. R.H. den Held met Sir Westly H van de Develruiters en Lanie van Staalduinen met Siem van de Oldenbarnevelruiters. Naast het klassieke springconcours bestond er voor de M en Z – combinaties eveneens de mogelijkheid om in te schrijven voor de rubriek 'Speel uw spel', waarvan door 23 van de 31 combinaties gebruik werd gemaakt. Wederom viel Martine v.d. Plas met Parcival in de prijzen, ditmaal werd ze eerste. Simon den Exter (L.R. St. Joris) legde met Bergerac beslag op de tweede plaats, voor Sandy den Exter van L.R. Noord-Beveland met Orkaan.

Dressuur

De dressuur werd vooral 's morgens verreden in maar liefst 15 ringen.

De drie hoogst geplaatste combinaties uit elk van de drie M-ringen kampten na de middag over voor het M-dagkampioenschap.

Jaqueline Stolze (ZHRJV) reed haar paard Abdullah naar een eerste plaats, gevolgd door Marian Stofberg van de Eendrachruiters met Vasco en Monique Kort van de Rijswijkse R.J.V. met Sophokles.

De Z1 werd een overwinning voor Margo Olsthoorn met Santa Luigi van de Oldenbarnevelruiters. Tweede werd Trudy Schuyten van de Koggeruiters met Tamara, Irene de Groot van de 's Gravenhof legde met Sunny Boy beslag op de derde plaats.

Bij de Z2 zegevierde Thérèse Zeegers van Koningin Emma met Tango, tweede en derde werden resp. Thera Welie van de Hesserruiters met Regina en Monique Hanemaayer van de 's Gravenhof met Duc Unique.

Maar liefst 26 van de 31 Z-combinaties maakten van de mogelijkheid gebruik om naast de Z-proef ook de Duitse L5-proef te rijden. Monique Hanemaayer werd

hier met Duc Unique eerste, gevolgd door Marga Rijdsdijk van de Develruiters met Ramesses D en wederom Thera van Welie met Regina.

Bij de viertallen werden de Delflandruiters eerste, tweede werden de Oldenbarnevelruiters.

Rijtuigen

Naast de dressuur en het springen viel er ook op showgebied nogal wat te beleven op dit jubileumconcours. Voltiegroep 'De Bouberg' uit Dongen verzorgde een mooie demonstratie en de Vereniging Aanspanning 't Westland liet met zo'n 20 rijtuigen zien dat ook de aangespannen paardesport springlevend is in het Westland.

De zanger Albert West deed, overigens niet tot vreugde van alle paarden, een muzikale duit in het zakje. Samenvattend kunnen de Delflandruiters terugkijken op een geslaagd Concours Hippique, en nu op naar de 40 jaar!

Foto uit de Westland post van het 35 jarig jubileumfeest →

Wateringse vereniging bestaat 35 jaar

Delflandruiters

start pony-afdeling

Wateringen — De landelijke ruitervereniging De Delflandruiters uit Wateringen bestaat 35 jaar. In de Monsterse manege Polanerduin blijkt, dat de jubilaris voor dit jaar nog verschillende evenementen en plannen heeft geprogrammeerd. Eén van de plannen die momenteel op stapel staat, is het op korte termijn op het buitenterrein aan de Molenweer starten met een pony-afdeling.

Als er belangstelling blijkt voor een pony-afdeling, dan zal een instructrice één of twee keer in de week les gaan geven. Naast dat onderwijs wil de ruitervereniging de mogelijkheid scheppen om met huurpony's te gaan rijden.

Aan het lidmaatschap van de pony-afdeling binnen de Delflandruiters wordt wel de voorwaarde gesteld dat een lid zelf de beschikking moet hebben over een pony en niet ouder is dan 18 jaar. Dit is gedaan omdat de pony-afdeling onder de reglementen van de Koninklijke Nederlandse Federatie (KNF) - één van de drie bonden - gaat rijden. „We willen eigenlijk de mensen aantrekken die zelf wel een pony hebben, maar niet in lesverband rijden”, verklaart plaatsvervangend voorzitter Gerard Duyvesteyn.

Om te starten zullen zich op zijn minst zes à zeven mensen moeten aanmelden. Met minder deelnemers gaan de plannen niet door, omdat de club de ervaring heeft dat er in het begin vaak enthousiastelingen genoeg zijn, maar dat een aantal later weer afhaakt. Secretaresse Fiet van Leeuwen:

„We hebben een circulaire verstuurd in Wateringen en omstreken om de animo hiervoor te meten. Zodra we de reacties binnen hebben, kunnen de lessen wat ons betreft beginnen. Als het een succes blijkt, dan willen we ook een eigen bestuur voor de ponyclub gaan oprichten, zodat het een zelfstandig leven gaat leiden”.

Kosten

Om de kosten voor het rij-onderricht en de wedstrijden zo laag mogelijk te houden, werken de leden van de vereniging met hun viervoeters aan sinterklaas- en kerstoptochten mee. Van Leeuwen: „Die optochten zijn een oud gebruik, door hieraan mee te doen verhogen wij onze inkomsten en kunnen de contributie-kosten laag blijven”.

Een andere activiteit die de Delflandruiters op stapel heeft staan is een concours-hippique, dat in september voor de derde maal wordt gehouden. „Nu wij de beschikking hebben gekregen over een wondermooi terrein tegen de Monsterse duinen, kunnen we ongeveer 400 paarden verwerken”, zegt Gerard Duyvestein. „Doordat we een behoorlijke prijzenpot hebben, kunnen we de subtop van de Nederlandse ruitersport aantrekken”.

Naast dressuur, springen en demonstraties staat in september een parade op het programma. Hierbij worden alle deelnemende verenigingen opgesteld op het terrein, waarbij elke club zijn vaandel meedraagt. Na het rijden van een carroussel worden de deelnemers dan geïnspecteerd door de officials. Duyvesteyn gelooft dat de plannen voor de dag in september zeker zullen slagen. „We hebben voldoende vertrouwen om het deze keer opnieuw tot een succes te maken.”.

7 september 1965,
nr. 19.

Wij Juliana, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, enz, enz, enz.

Beschikkende op de verzoekschriften ter bekoming van erkenning van de daarin genoemde, voor minder dan dertig jaren aangegane, verenigingen door goedkeuring van hare daarbij overgelegde statuten;

Gelet op de voorschriften der wet van 22 april 1855 (Staatsblad no. 32) in het algemeen en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 30 augustus 1965, Hoofdafdeling Privaatrecht, Afdeling Rechtspersonen, nr. ver. 64386 ;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

de overgelegde statuten der navolgende verenigingen goed te keuren en deze verenigingen mitsdien te erkennen, te weten:

1e. enz.

8e. Landelijke Rijvereniging "Delflandruiters", gevestigd te Wateringen ;

9e. enz.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, enz.

Soestdijk, 7 september 1965,

(get.) JULIANA.

De Minister van Justitie,
(get.) Samkalden.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie,
(get.) A. Mulder.

Voor uittreksel conform,
Het Hoofd van Post- en
Archiefzaken,
voor deze,

Wettelijke erkenning van Delflandruiters
d.d. 7 september 1965

't Ruiterhuis

~ voor ruiter en paard ~

't Ruiterhuis,
Alphons Diepenbrockhof 46a
2551 KG Den Haag
070 4040890
ruiterhuis@zonnet.nl
www.ruiterhuis.nl

STATH SPORTPRIJZEN WESTLAND

Verburghlaan 2
2685 SX Poeldijk
Tel/Fax: 0174 289525

VAN DEN ELSHOUT Dakdekkers- & onderhoudsbedrijf

A.E.J. van den Elshout
Seringenhove 3
2295 RC KWINTSHEUL
Tel: 06-537 10 947
elshout@kabelfoon.nl
www.avandanelshout.nl

B.V. VEEVOEDERHANDEL GEBROEDERS BOM
Heulweg 8, Wateringen
telefoon: 0174 - 292274

MOLEN WINDLUST
voor al uw dierenbenodigheden

DAT IS BALEN.....
MOET IK MIJN ETEN ZELF HALEN.....
MAAR... IK BEN NIET STOM
IK GA LEKKER NAAR GEBR. BOM

DIERTOTAAL “DEKKERSHOEK”

graan- & fouragehandel

(voorheen Blonk)

dealer van:

**Treurniet
Haven's
Cavalor
Agrapharm producten**

grote sortering kattebakvulling

(gratis thuisbezorgd o.v.v.)

Dekkershoek 133
2552 DD Den Haag
tel. 070 - 397 67 15
fax 070 - 404 31 23

SANTEN & GASILLE
MAKELAARS

DE MAKELAARS MET EEN ANDERE AANPAK

Begeleiding bij:

- ▲ aan- en verkoop
- ▲ huur en verhuur
- ▲ onteigening

Voor:

- ▲ woonhuizen
- ▲ agrarische objecten
- ▲ bedrijfsobjecten

DE LIER 0174-511300

SANTEN-GASILLE.NL

THEO HOGERVORST

FOURAGEHANDEL

GESPECIALISEERD IN KLEINE BALEN KUILGRAS
OOK LEVERING VAN HOOI, STRO EN ANDERE BODEMBEDEKKERS

Theo Hogervorst
Wilgenweg 54
2641 NW Pijnacker
tel. 015 - 369 34 24
06 - 51 33 19 10

Koornneef

RelatieGeschenken

*Uw relatiegeschenk,
Uw visitekaartje.*

Hagemanstraat 74, 2691 WR 's-Gravenzande
Telefoon 0174 420 383, Fax 0174 420 119
info@koornneef.nl, www.koornneef.nl